

ERIN SULLIVAN
DYNASTY

The Astrology of Family Dynamics

ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ

Η Αστρολογία των Οικογενειακών Δυναμικών

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ

ERIN SULLIVAN

Η μετάφραση του παρόντος κεφαλαίου πραγματοποιήθηκε από μέλη του Πανελληνίου Συλλόγου Φίλων Αστρολογίας (ΠΑ.ΣΥ.Φ.Α.) με τη γραπτή άδεια της συγγραφέως Erin Sullivan, επίτιμου μέλους του ΠΑ.ΣΥ.Φ.Α., στο πλαίσιο των εργασιών του 2^{ου} Διεθνούς Συνεδρίου του ΠΑ.ΣΥ.Φ.Α. που θα λάμβανε χώρα στις 15 και 16 Μαΐου 2020 στην Αθήνα με θέμα «Η Αστρολογία της Οικογένειας» και που λόγω των εκτάκτων μέτρων για τον κορωνοϊό ακυρώθηκε. Η έντυπη, ηλεκτρονική και γενικά κατά οποιοδήποτε τρόπο αναπαραγωγή, δημοσίευση ή χρησιμοποίηση όλου ή μέρους της παρούσας μετάφρασης απαγορεύεται χωρίς την έγγραφη έγκριση του νόμιμου εκπροσώπου του ΠΑ.ΣΥ.Φ.Α., που είναι ο κάτοχος των πνευματικών δικαιωμάτων της μετάφρασης. Νόμος 2121/1993 και κανόνες Διεθνούς Δικαίου που ισχύουν στην Ελλάδα.

© Copyright 2020 ΠΑ.ΣΥ.Φ.Α.

Προμπονά 23

T.K. 111 43 ΑΘΗΝΑ

e-mail: pasyfastro@gmail.com

website: <https://pasyfa.gr>

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

Οικογένειες σε Κίνηση: Διελεύσεις και Προχωρήματα

Μετάφραση: Θεοδώρα Πέγιου

Επιμέλεια: Βαγγέλης Πετρίτσας PhD

Οι σπόροι των μελλοντικών γεγονότων μεταφέρονται εντός μας. Υφίστανται σιωπηρά μέσα μας και ξεδιπλώνονται σύμφωνα με τους νόμους της δικής τους Φύσης.

(Lawrence Durrell, *The Alexandria Quartet: Clea*)

Αλλαγή – πόσο τρομακτική είναι! Ακόμη και η πιο συναρπαστική αλλαγή που προκλήθηκε από ένα θετικό γεγονός είναι αγχωτική. Λέγεται ότι σε επίπεδα άγχους, τα εξαιρετικά χαρούμενα γεγονότα είναι τόσο αγχωτικά όσο και τα εξαιρετικά τραγικά. Η ποιότητα της αλλαγής είναι η μόνη διαφορά. Σε ένα οικογενειακό σύστημα, η αλλαγή επιτυγχάνεται με δύο βασικούς τρόπους. Πρώτον, εάν υπάρχει μια εσωτερική εμπειρία στην οικογένεια, όπως ασθένεια, κατάρρευση, θάνατος, γέννηση, γάμος, συναρπαστικές προαγωγές, επιτυχίες, σημεία ηλικιακής καμπής και αλλαγές κύρους, και, δεύτερον, εάν υπάρχουν εξωτερικά γεγονότα που επηρεάζουν μεγάλες ομάδες του συλλογικού και του ιστού της ίδιας της κοινωνίας, όπως πόλεμος, επανάσταση, φυσικές καταστροφές, όπως πλημμύρες, σεισμοί, ηφαίστεια, ή χρηματιστηριακό κραχ, μαζικές απολύσεις ή οποιαδήποτε σημαντική αλλαγή στον πολιτισμό που επηρεάζει την οικογένεια. Παραδείγματα είναι ο «κομμουνιστικός φόβος» στις Ηνωμένες Πολιτείες τη δεκαετία του 1950, ο οποίος επηρέασε εκατομμύρια απλούς ανθρώπους και ακόμη περισσότερο ορισμένες οικογένειες σε θέσεις υψηλού προφίλ, με αποτέλεσμα τον εξαναγκασμό κάποιων ατόμων σε απόλυση και έξοδο από τη χώρα. Άλλα παραδείγματα είναι οι μεγάλοι πόλεμοι, η οικονομική δυσπραγία της δεκαετίας του 1930 και αλλαγές στην κυβέρνηση ή την οικονομία, εκ των οποίων όλα επηρεάζουν τα άτομα, τις οικογένειές τους, τον πολιτισμό και έχουν σαρωτικές επιπτώσεις σε ολόκληρα δίκτυα πολιτισμού.

Καθώς οποιαδήποτε οργάνωση ανθρώπων αντέχει για μεγάλα χρονικά διαστήματα, είτε πρόκειται για ένα ζευγάρι σε σχέση, μια οικογένεια, μια ομάδα ατόμων με κοινό στόχο ή ακόμα και μια ολόκληρη κουλτούρα, τα μέλη της ενεργούν συγχρονισμένα μεταξύ τους, απόλυτα συντονισμένα στην ενέργεια, τις εμπειρίες και την εσωτερική ζωή των άλλων. Μεγάλο μέρος αυτού είναι βαθιά ασυνείδητο και τελικά γίνεται σχεδόν βιολογικό καθώς τα σώματα και οι ψυχές τους συνεννοούνται στο κβαντικό επίπεδο της ύπαρξης. Δεν υπάρχει εξήγηση για αυτό το φαινόμενο, αλλά είναι σαφώς προφανές και γενικά αποδεκτό. Αστρολογικά, μπορεί να εξηγηθεί από την

πολυετή εξέλιξη παρατεταμένων και σταθερών ταυτόχρονων διελεύσεων από συγκεκριμένα σημεία στα ωροσκόπιά τους, οι οποίες συνδέουν το κάθε άτομο μεμονωμένα με μια κοινή εμπειρία. Τα άτομα συνεχίζουν να διατηρούν την αίσθηση της διαφοροποίησης και της μοναδικής ταυτότητάς τους, αλλά ολοένα και συντονίζονται περισσότερο με την ομάδα τους. Η αμοιβαία έλξη ανθρώπων – η «εκλεκτική συγγένειά» τους – είναι βαθιά ριζωμένη στην οικειότητα και τη γνώση. Είναι το είδος της γνώσης που είναι βαθιά ριζωμένο στο παρελθόν, στο παρόν και στο μέλλον, γιατί όχι μόνο αποτελούμαστε από το παρελθόν καθώς ζούμε στο παρόν, αλλά και ελκόμαστε από τον ορίζοντα του αγνώστου μέσω της ώθησης μελλοντικών ουράνιων σχηματισμών που ζωντανεύουν τους γενέθλιους χάρτες μας και υπόσχονται μια μελλοντική ζωή.

Οι οικογένειες, επομένως, έχουν μια ελαστική-κολλώδη ιδιότητα που τις κρατά σε περιστροφή γύρω από βασικά θέματα τα οποία μετατοπίζονται και αλλάζουν με τα γεγονότα και το πέρασμα του χρόνου, αλλά υπάρχει επίσης η ισχυρή ομοιοστατική αρχή που τις φέρνει κοντά και τις παγώνει σε ένα στατικό σημείο όταν συμβαίνουν κρίσεις. Όταν η ζωή ρέει ομαλά, υπάρχει πολύ περισσότερη ελευθερία και κίνηση για εξερεύνηση και χαλάρωση αυτού του παράγοντα σταθερότητας. Ωστόσο, σε περίπτωση ξαφνικής ριζικής αλλαγής, το σύστημα συστέλλεται και συσπειρώνεται σε βαθμό ακαμψίας. Γι' αυτό λέγεται συχνά ότι όταν οι άνθρωποι καταφέρουν να περάσουν μαζί από δύσκολες στιγμές, τότε αναδύεται η πραγματική τους ουσία. Οι άνθρωποι επιθυμούν την αλλαγή και την ανάπτυξη, αλλά κάτι βαθύ στον πυρήνα μας δεν θέλει να χρειαστεί να αλλάξει. Ένα παλιό ρητό λέει ότι όλοι θέλουν να πάνε στον παράδεισο, αλλά κανείς δεν θέλει να πεθάνει! Σε μεγάλο βαθμό αυτό ισχύει. Η ατομική μας ομοιόσταση ξυπνά όταν είμαστε αναγκασμένοι να απαρνηθούμε κάτι. Αυτό είναι αρκετά δύσκολο να το δεχτούμε, κι έτσι είναι τεράστια η πολυπλοκότητα των ομάδων, των οικογενειών, που υποβάλλονται σε συλλογική αλλαγή και συνδιαμορφώνονται. Ακόμα και όταν οι οικογένειες αλλάζουν δραστικά, για παράδειγμα μέσω διαζυγίου, θανάτου ή μετεγκατάστασης, τα νήματά τους, τα πλοκάμια τους, παραμένουν σε επαφή, έτσι ώστε ακόμη και όταν δεν είμαστε πλέον με κάποιον με τον οποίο έχουμε δεσμό αίματος, μας επηρεάζει και τον επηρεάζουμε.

Όταν βλέπουμε μια οικογένεια ως οντότητα, βλέπουμε μια αξιοσημείωτη συχνότητα συγχρονισμού με μεγάλα σημεία καμπής σε όλα τα ωροσκόπια κάθε ατόμου. Όλα επηρεάζονται, αλλά συχνά όχι με τον τρόπο που θα φανταζόμασταν – κάθε άτομο δεν βιώνει απαραίτητα την ίδια διέλευση. Είναι απίθανο όλα τα μέλη της οικογένειας να βιώνουν διέλευση Ουρανού-Ήλιου όταν απαιτείται να μετακινηθούν σε μια νέα πόλη ή χώρα λόγω αλλαγής σταδιοδρομίας στη ζωή ενός από τους δύο γονείς! Ωστόσο, δεδομένου ότι όλες οι οικογένειες μοιράζονται ορισμένα παρόμοια χαρακτηριστικά, και μοιράζονται εξίσου ορισμένες ανοχές μοιρών σύμφωνα με τις λειτουργίες των

Παρορμητικών, των Σταθερών και των Μεταβλητών καθώς και με τα στοιχεία της Φωτιάς, της Γης, του Αέρα και του Νερού, είναι λογικό ότι κάποιες διελεύσεις θα βιωθούν ταυτόχρονα. Είναι πολύ ασυνήθιστο για μια τέτοια στενή ομάδα να μην έχει ένα κοινό σημείο ή μοίρα αναφοράς, έστω και με μέγιστη ανοχή 6-10 μοιρών. Αυτό σημαίνει ότι όσο πιο κοντά βρίσκονται οι σε όψη πλανήτες (ή το μεσοδιάστημα με κάποιον πλανήτη) τόσο πιο στενά συνδεδεμένη είναι η οικογένεια με τις πολύ εκτενείς διελεύσεις των εξώτερων πλανητών, του Ουρανού, του Ποσειδώνα και του Πλούτωνα, σε περίπτωση που όλοι δέχονται την επιρροή τους. Η δουλειά αυτών των πλανητών είναι βαθιά, μακρά και συχνά αόρατη έως ότου φτάσει μια διέλευση του Κρόνου, ή ακόμα και του Δία, η οποία μπορεί να καταστήσει εξόφθαλμο κάτι που ήταν υπόγειο.

Αυτό σημαίνει ότι εάν υπάρχει αυτός ο κοινός σύνδεσμος και ένα μέλος της οικογένειας δέχεται μια σκληρή διέλευση από τον Ουρανό, ενώ οι πλανήτες των άλλων πρόκειται να δεχτούν διέλευση από τον Κρόνο κατά την διάρκεια του ίδιου έτους, είναι πολύ πιθανό το άτομο του Ουρανού να γίνει το «σημείο εστίασης» και οι άνθρωποι του Κρόνου οι δορυφόροι. Για παράδειγμα, μια οικογένεια με μια μικρή κόρη, η οποία πάλευε με τη λευχαιμία από την ηλικία των πέντε ετών, είχε τον Ουρανό σε τετράγωνο με τη γενέθλια Αφροδίτη της στις 23 μοίρες Αιγόκερω τρεις φορές σε μια περίοδο δεκαοκτώ μηνών. Οι γονείς της είχαν και οι δύο διέλευση Πλούτωνα – η μητέρα από τη Σελήνη της στις 29 μοίρες του Λέοντα και ο πατέρας από τον Ήλιο του στις 28 μοίρες Σκορπιού – κατά την ίδια χρονική περίοδο. Ο κατά δύο χρόνια μικρότερος αδερφός της είχε τον Άρη στις 27 μοίρες Λέοντα (επίσης δεχόταν τη διέλευση του Πλούτωνα) και το άλλο παιδί, μια κατά πολλά χρόνια νεότερη αδερφή, είχε πολυαστρία στον Καρκίνο στις 9-27 μοίρες η οποία θα δεχόταν μία μακρά διέλευση από τον Κρόνο για μια περίοδο περίπου δεκαοκτώ μηνών. Η τελική διέλευση του Κρόνου ήταν η αντίθεσή του με τον γενέθλιο Ερμή της περίπου έναν χρόνο μετά τον θάνατο της αδερφής της, δείχνοντας ότι είχε βαθιά κατάθλιψη εξαιτίας αυτού και ότι ένιωθε όχι μόνο την απώλεια της αδερφής της αλλά και το βαθύ πένθος των γονιών της, κάτι που γι' αυτήν σήμαινε ένα πολλαπλό πένθος.

Το παιδί με την ασθένεια είχε τη διέλευση του Ουρανού, ενώ η μητέρα, ο πατέρας και ο αδερφός είχαν διέλευση από τον Πλούτωνα, αλλά η μικρότερη αδερφή είχε τον Κρόνο – αυτό σημαίνει ότι η προσωπική της εμπειρία από την απώλεια απαιτούσε καταστολή της δικής της ανάπτυξης κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, κάτι που είναι αρκετά φυσικό σε αυτές τις συνθήκες. Όταν μια τέτοια κρίση συμβαίνει σε κάποιον άλλο, όλα τα άλλα προβλήματα υποχωρούν στο παρασκήνιο, και μάλλον αγνοήθηκε ακούσια κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου λόγω των ακραίων συνθηκών, όχι επειδή ήταν ανάξια. Ο Κρόνος μπορεί συχνά να φέρει ενοχή, ειδικά, υπό αυτές τις συνθήκες, ενοχή επιβίωσης. Οι γονείς της, ωστόσο, είναι πολύ ευφυείς άνθρωποι και το καταλαβαίνουν, και θα την υποστηρίξουν και θα συνεργαστούν μαζί της με την πάροδο

του χρόνου, καθώς η ίδια θα πρέπει να επεξεργαστεί αυτά τα συναισθήματα σε πολλά επίπεδα. Με την υποστήριξη και τη βοήθεια της οικογένειάς της, θα το καταλάβει καλύτερα καθώς μεγαλώνει.

Έτσι κάθε άτομο στην οικογένεια θα βιώσει έναν θάνατο με τον δικό του τρόπο ο καθένας. Κάθε μέλος της οικογένειας θα έχει σημαντικές διελεύσεις και προόδους, αλλά σπάνια, θα είναι η ίδια διέλευση, όπως έχουμε δει. Πάντα φαίνεται να υπάρχουν παρόμοιες διελεύσεις, και περιστασιακά θα υπάρξει μια σειρά από την ίδια πλανητική διέλευση, αλλά, παρόλα αυτά, θα επηρεάζει διάφορους πλανήτες στα γενέθλια ωροσκόπια καθενός από τους εμπλεκόμενους ανθρώπους. Αυτή είναι η ατομικότητα που συνδέεται με το συλλογικό – τα κύτταρα του οργανισμού ανταποκρίνονται και αντηχούν με τον δικό τους τρόπο σε ένα σοκ που απαιτεί από όλους να στραφούν μαζί σε μια νέα τάξη δράσης και απόκρισης.

Επομένως, πρέπει να εξετάσουμε πολύ προσεκτικά το *νόημα* μιας διέλευσης στο πλαίσιο αυτού του τρόπου να βλέπουμε τα πράγματα. Δηλαδή, ίσως όλοι βιώνουμε το ίδιο γεγονός – ας πούμε, ένα μέλος της οικογένειας έχει συνειδητοποιήσει πόσο βαθιά τραυματίστηκε από το οικογενειακό σύστημα και έρχεται αντιμέτωπο με τους γονείς ή παρουσιάζει συμπτώματα όπως αλκοολισμό ή κατάθλιψη, αλλάζοντας έτσι την εσωτερική δομή και οδηγώντας σε αναγκαστική επανεκτίμηση και εξέταση ολόκληρου του συστήματος. Κάθε μέλος αυτής της οικογένειας, τα παιδιά, είχαν τους ίδιους γονείς, αλλά σαφώς τους βίωσαν διαφορετικά και πρέπει τώρα, εξαιτίας του ενός από το σύνολο, να δουν τον εαυτό τους μέσα από ένα νέο πρίσμα. Το «συμπτωματικό» μέλος μπορεί να δέχεται τις πιο συγκλονιστικές διελεύσεις, αλλά όλοι τις βιώνουν.

Βαθύτερες εκτιμήσεις από άποψη αρμονικών ή μεσοδιαστημάτων *πράγματι* παράγουν μια αρκετά συνεκτική εικόνα σε ό,τι αφορά τις διελεύσεις, οπότε είναι σημαντικό να εξετάσουμε αυτήν την πολυδιάστατη συσχέτιση μεταξύ των «μελών του συστήματος», δηλαδή τη σύγκριση οικογενειακών χαρτών, εάν κάποιος θέλει να διακρίνει αξιοσημείωτους παραλληλισμούς στις γραμμές της δυναστείας ή της οικογένειας. Για παράδειγμα, όλα τα μεσοδιαστήματα Δία/Πλούτωνα μπορεί να «χτυπηθούν» σε μια συγκεκριμένη αρμονική όλων των οικογενειακών χαρτών όταν συμβαίνει ένα σημαντικό γεγονός, όπως γέννηση, γάμος ή θάνατος. Αυτός είναι ο πιο διακριτικός και ο πιο αντιληπτός τομέας στη συσχέτιση χαρτών που έχουν να κάνουν με ομάδες ή συστήματα.¹

Όλες οι προσωπικές διελεύσεις είναι και διέλευση από το οικογενειακό σύστημα – δεν είμαστε μόνοι, και η λεγόμενη ανεξαρτησία μας έχει κερδηθεί με κόπο και μόνο σε επιφανειακό επίπεδο. Είμαστε βαθιά, ενστικτωδώς, ψυχικά και προγονικά δεσμευμένοι στο δίκτυο της οικογένειας. Εάν επηρεαζόμαστε βαθιά από μια εμπειρία, μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι αντηχεί μέσα στην οικογένεια είτε ζούμε στο σπίτι είτε αν έχουμε μετακομίσει στην άλλη άκρη του κόσμου. Αυτός είναι ένας αρκετά

μοναδικός τρόπος παρατήρησης των προσωπικών διελεύσεων και απαιτεί μια νέα νοοτροπία που δεν βλέπει τον εαυτό ως «μονάδα» αλλά την ομάδα ως «μέρος» του εαυτού και αντιστρόφως. Είμαστε άρρηκτα ραμμένοι σε ένα ύφασμα, και αν ένα νήμα από αυτό το ύφασμα τραβηχτεί ή σκιστεί, ολόκληρο το μοτίβο θα αλλάξει αντιστοίχως. Με τη σειρά του, το σκίσιμο αυτό θα ακτινοβολήσει προς τα έξω, πέρα από τον εαυτό μας, προς το συλλογικό, την κοινότητα και τους φίλους, τους συνεργάτες και τους συναδέλφους μας.

Στην περίπτωση μιας μεγάλης οικογενειακής κρίσης, είναι εξαιρετικά χρήσιμο να ρίξετε μια ματιά στο ωροσκόπιο κάθε μέλους και να δείτε ποιο είναι το κύριο σημείο εστίασης των διελεύσεων. Με αυτόν τον τρόπο, το συλλογικό επιτρέπει στα άτομά του τη μοναδικότητα και την μοναξιά τους μέσα στην κατάσταση. Η διαφοροποίηση του ατόμου από το συλλογικό με την ταυτόχρονη αναγνώριση της συμμετοχής του/της σε ολόκληρη την εμπειρία προσφέρει μεγαλύτερη επίγνωση για το πώς το περιστατικό επηρεάζει μοναδικά *το άτομο*, πώς θα συνεχίσει να τον ή την επηρεάζει, και το πιο σημαντικό, θα εξηγήσει και θα υποστηρίξει τη συμπεριφορά του/της κατά τη διάρκεια της διέλευσης. Με αυτόν τον τρόπο, το σύνολο μπορεί να επουλωθεί ή να αποκατασταθεί σε μια νέα ισορροπία. Στην ιστορία της Φιόνα (κεφ. 16), διαβάζουμε για τις οικογενειακές διελεύσεις και πώς επηρέασαν κάθε μέλος μιας πυρηνικής οικογένειας κατά τη διάρκεια του χωρισμού των γονέων.

Επομένως, επηρεάζουμε και επηρεαζόμαστε από κάθε συχνότητα σημαντικά αλλά σε διαφορετικό βαθμό. Γι' αυτό, στην ακόλουθη οικογένεια, ο θάνατος του πατέρα έφερε στον μεγαλύτερο γιο βελτίωση της ικανότητάς του να έχει μια βαθύτερη σχέση με τις γυναίκες στη ζωή του. Στη σύζυγο έφερε μεγαλύτερη αλληλεπίδραση με την κοινότητα και επέκταση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων της, και στην κόρη υψηλότερη πίστη στο μεγαλείο και την αξία της, πράγμα που θα ωφελήσει αναπόφευκτα όχι μόνο την ίδια αλλά και οποιονδήποτε με τον οποίο έρχεται σε επαφή.

Για παράδειγμα, στην περίπτωση μιας οικογένειας της οποίας ο πατέρας επρόκειτο να πεθάνει από καρκίνο, υπήρχε ένας σημαντικός αριθμός διελεύσεων σε όλους τους χάρτες των μελών. Η οικογένεια αποτελούνταν από τον ίδιο τον Τζουλς, την σύζυγό του, Μαρί, και τα δύο παιδιά τους, έναν γιο είκοσι-τεσσάρων ετών και μια κόρη, δεκαεννέα. Ο πατέρας είχε υποστεί την πίεση του τετραγώνου Κρόνου-Πλούτωνα με τη Σελήνη του στις 23 μοίρες του Λέοντα το 1993, αλλά έπειτα ο Κρόνος συνέχισε κάνοντας αντίθεση με τον Ήλιο του στη Παρθένο το 1994. Η διάγνωση του καρκίνου του προστάτη συνέβη στο πρώτο πέρασμα του Κρόνου απέναντι από τον Ήλιο του στις 13 μοίρες της Παρθένου τον Ιούνιο του 1994. Ο Τζουλς υποβλήθηκε σε θεραπεία, αλλά ο καρκίνος είχε εξαπλωθεί στους λεμφαδένες (συχνά λέγεται ότι κυβερνάται από τη Σελήνη, που ήταν ο γενέθλιος πλανήτης που επηρεάστηκε τόσο έντονα από τον Πλούτωνα και τον Κρόνο μέχρι το 1992-3). Μέχρι τον Οκτώβριο του 1993, ο Κρόνος

είχε σταθμεύσει ακριβώς απέναντι από την Σελήνη του στον Λέοντα, ενώ ο Πλούτωνας βρισκόταν ακόμα σε τετράγωνο και ο καρκίνος είχε ήδη εξαπλωθεί πολύ πριν από τη στιγμή που διαγνώστηκε, τον Ιούνιο του 1994.

Η σύζυγός του, η Μαρί, μια Αιγόκερως, με Σελήνη στις 12 μοίρες των Ιχθύων (απέναντι από τον Ήλιο του συζύγου της), βίωνε τη σύνοδο Ουρανού/Ποσειδώνα στον γενέθλιο Ήλιο της όλα αυτά τα χρόνια – Ήλιο στις 19 μοίρες Αιγόκερω! Βίωνε μια πλήρη διάλυση της ηλιακής της ισχύος – στην περίπτωσή της, επενδυμένη σε μεγάλο βαθμό στην οικογένεια της και στον σύζυγό της – μαζί με τον φόβο και την ευθύνη καθώς την πλησίαζε ο διερχόμενος Κρόνος για να κάνει σύνοδο τελικά με τη Σελήνη της, μετά το πρώτο πέρασμα τον Ιούνιο του 1994, και το τελευταίο πέρασμα τον Φεβρουάριο του 1995, δηλαδή όταν πέθανε ο Τζουλς. Η κληρονομιά της Μαρί από τον άντρα της ήταν να βρει κάτι στον εαυτό της που θα της επέτρεπε να πραγματοποιήσει τα όνειρά της. Ήταν πάντα μια εξαιρετική φωτογράφος και είχε κάνει πολλά ερασιτεχνικά πορτραίτα για φίλους, οικογένεια και γνωστούς, αλλά δεν είχε ποτέ το θάρρος ή την εσωτερική ισχύ να το κάνει επαγγελματικά. Είχε μαραζώσει αφού τα παιδιά είχαν φτάσει στην ηλικία όπου ήταν πολύ πιο ανεξάρτητα – ο γιος της είχε φύγει από το σπίτι πριν από επτά χρόνια και η κόρη της ήταν πολύ ευφυής και πολυάσχολη και είχε μπει στο πανεπιστήμιο από τα δεκαεπτά της. Οπότε η Μαρί ήταν μόνη της στο σπίτι τον περισσότερο καιρό μέχρι που ο Τζουλς αρρώστησε βαριά και ήταν πολύ δυσαρεστημένη με την τρέχουσα ζωή της. Είχε έρθει η ώρα για αλλαγή.

Δεν σκεφτήκαμε ποτέ ότι ο θάνατος θα της επέβαλε αυτήν την αλλαγή, αλλά το έκανε. Πιθανότατα θα ασχολούνταν περισσότερο με το χόμπι της έτσι κι αλλιώς, αλλά η απώλεια του Τζουλς της έδωσε πρόσθετο κίνητρο. Η εστίαση στη δημιουργικότητα την βοήθησε με την καταστροφική απώλεια και τη μοναξιά της, και την ανάγκασε επίσης να αναπτύξει μέρος του «Ήλιου» της, το οποίο ο επιτυχημένος σύζυγός της είχε, κατά κάποιο τρόπο, «κάνει» για εκείνη! Οι διελεύσεις στην οικογένεια δεν μου μιλούσαν καθόλου για θάνατο, αλλά δεν συνηθίζω να το ψάχνω αυτό αν δεν είναι κάτι επικείμενο. Οι διελεύσεις για αυτήν και τον Τζουλς (και τα παιδιά) μιλούσαν για μια σημαντική οικογενειακή αλλαγή, κάτι που θα επηρέαζε τον καθένα από αυτούς ανεξάρτητα, αλλά σαφώς, ως μονάδα, επειδή ήταν όλες σημαντικές διελεύσεις και όλες συνέπιπταν χρονικά.

Το μεγαλύτερο παιδί, ο γιος, είκοσι-τεσσάρων ετών, είχε τον Ήλιο του στις 15 μοίρες των Διδύμων με τον γενέθλιο Κρόνο στις 28 μοίρες Ταύρου, ο οποίος έκανε αντίθεση με την Σελήνη του στις 27 μοίρες Σκορπιού. Η ίδια διέλευση Κρόνου-Πλούωνα τον επηρέαζε όπως επηρέαζε και τον πατέρα του – και, ως μεγαλύτερο παιδί και γιος, οι διελεύσεις συντονίζονταν με την κληρονομιά του. Διαπίστωσε ότι ο θάνατος του πατέρα του ήταν προφανώς μια θλιβερή προσωπική απώλεια, αλλά ότι θα τον έβαζε επίσης στη θέση του «επικεφαλής της οικογένειας», το οποίο αποτελεί σαφή υπόσχεση

του γενεθλίου ωροσκοπίου. Από τη φύση της, η Σελήνη απέναντι από τον Κρόνο υποδηλώνει ότι σε κάποιο στιγμή θα πρέπει να αισθανθεί υπεύθυνος για τη μητέρα του, και το τετράγωνο του Κρόνου στον γενέθλιο Ήλιο του κατά τη στιγμή της διάγνωσης του πατέρα του και στη συνέχεια ο θάνατος εννέα μήνες αργότερα είναι η κληρονομιά του να χάσει τον πατέρα του ενώ ταυτόχρονα αποκτά τη δική του ισχύ και αυθεντικότητα. Ήταν πάντα πολύ παρόμοιος με τον πατέρα του, ένιωθε «ακριβώς όπως» αυτός, όπως έχει πει, ενώ δεν ένιωθε ποτέ πολύ άνετα με τη μητέρα του έως ότου ο Τζουλις αρρώστησε!

Τότε, η προστατευτική και εξουσιαστική πλευρά του (Σελήνη σε αντίθεση με Κρόνο) ανέλαβε δράση, και όταν ένιωσε ότι μπορούσε να γίνει προστατευτικός προς τη μητέρα του και να αναλάβει κάτι συναισθηματικό, σταμάτησε να νιώθει ότι η μητέρα του πότε τον έπνιγε και πότε τον απέρριπτε. Πάντα ένιωθε ότι η μητέρα του τον ανταγωνιζόταν για τον πατέρα του (Σελήνη σε αντίθεση με Κρόνο), και το μεγαλύτερο αρνητικό του συναίσθημα κατά τον θάνατο του Τζουλις ήταν η ενοχή ότι μπορεί να είχε κάνει λάθος για την αντίληψη του για αυτήν την πτυχή της μητέρας του. Υπάρχει πολύς χρόνος για να ανακαλύψει έναν νέο τρόπο συσχέτισης με τη μητέρα του – και με όλες τις γυναίκες, στην πραγματικότητα.

Η κόρη, το μικρότερο παιδί, ηλικίας δεκαεννέα ετών, είχε τη διέλευση του Κρόνου για ένα εξάμηνο σε εξάγωνο με την σύνοδο Ήλιου/Δία της στις 8-9 μοίρες του Ταύρου από το 1994 έως τον Ιανουάριο του 1995 (ένα μήνα πριν πεθάνει ο πατέρας της), ενώ η διέλευση του Ουρανού ήταν σε αντίθεση με τον γενέθλιο Κρόνο της στις 26 μοίρες του Καρκίνου να τετραγωνίζει τον Ερμή στις 26 μοίρες του Κριού! Την εποχή της διάγνωσης, της ασθένειας και του θανάτου του Τζουλις υιοθέτησε έναν πιο προστατευτικό τρόπο ζωής, φροντίζοντας τον πατέρα της και θρέφοντας τη μητέρα της καθ' όλη τη διάρκεια της φθοράς, και αν και μέσα της η ίδια ήταν πολύ λυπημένη και θλιμμένη, δεν κατέρρευσε ψυχικά καθόλου από τον θάνατο του πατέρα της. Είχε δει τον πατέρα της ως έναν φιλόνητο αλλά εξαιρετικά αυταρχικό άνδρα με τον οποίο δεν μπορούσε να σχετιστεί από την παιδική της ηλικία, αλλά του οποίου ο επικείμενος θάνατος τους έφερε πολύ, πολύ κοντά. Το γενέθλιο τετράγωνο Ερμή/Κρόνου μιλά για τα συναισθήματα της ανικανότητάς της να εκφραστεί ή να λάβει θετικά σχόλια από τον πατέρα της, αλλά η διέλευση του Ουρανού τα έσπασε όλα αυτά – κάτι που θα είχε κάνει με κάποιον τρόπο, ούτως ή άλλως, ακόμα κι αν αυτό δεν είχε να κάνει με την εποχή του θανάτου του πατέρα της – και κατά τη διάρκεια της ασθένειάς του και του επακόλουθου θανάτου του ήρθαν πιο κοντά ο ένας στον άλλο από ό,τι θα μπορούσε να φανταστεί ποτέ. Ο διελαύνων Κρόνος κάνοντας εξάγωνο με την σύνοδο Ήλιου/Δία της, της έφερε τον ευγενικό πατέρα που φαντάστηκε ότι ήταν πραγματικά, και η κληρονομιά του σε αυτήν ήταν μια μεγαλύτερη αίσθηση του εαυτού της ως γυναίκας συνολικά ή ηλικιά. Στο τέλος, της έδωσε αυτό που χρειαζόταν: την έκανε να νιώσει απαραίτητη, ότι

υποστηρίζεται, ότι είναι χρήσιμη και ότι αξίζει να της μιλάει κάποιος!

Αυτή η οικογένεια ήταν δυναμική – είναι δυναμική, πρέπει να πω, γιατί εξακολουθούν να είναι οικογένεια. Ολόκληρο το σύστημα χτυπήθηκε από ένα χτύπημα από έξω, που λέει ο λόγος, και καθένας το βίωσε με τον δικό του τρόπο. Όχι μόνο οι σχέσεις της συζύγου, της κόρης και του γιου άλλαξαν ριζικά, κάτι που είναι σαφές, αλλά ο σκοπός, η φύση και η πρόθεση του βαθύτερου εαυτού στον καθένα τους έφεραν γρήγορα στη ζωή πτυχές του εαυτού τους που ήταν λανθάνουσες μέχρι τις διελεύσεις και τον τυχαίο θάνατο του πατέρα. Και οι δύο πλευρές των διελεύσεων βιώθηκαν: το σκοτάδι και το φως, το αρνητικό και το θετικό. Αν επρόκειτο να χρησιμοποιήσουμε μεταφορική και περιγραφική γλώσσα για να μιλήσουμε για το είδος των αλλαγών που θα συμβούν στις οικογένειες με βάση κάθε σημαντική πλανητική διέλευση, θα πλησιάζαμε πιο κοντά στην κατανόηση της βαθύτερης επιρροής που η οικογένεια ασκεί στη δική μας ατομική εξέλιξη.

Ακόμα και όταν είμαστε ενήλικες, όταν δεν ζούμε δηλαδή με την αρχική μας πυρηνική οικογένεια, αλλά ζούμε με τη δικιά μας οικογένεια ή μόνοι μας, έχοντας μετακομίσει έξω από τον οικογενειακό κύκλο, μπορούμε να δούμε τις διελεύσεις μας σαν να μας λένε κάτι για τον εαυτό μας και την τρέχουσα εξέλιξή μας σε σχέση με την οικογενειακή δυναμική. Όπου κι αν είμαστε, εκεί είναι και αυτοί! Και όλες οι διελεύσεις σημαίνουν όλα τα πράγματα. Εάν εξετάσουμε μια διέλευση και λάβουμε υπόψη ότι ψάχνουμε μόνο για οικογενειακούς δείκτες, μπορούμε να τις χρησιμοποιήσουμε με αυτόν τον τρόπο. Όπως κάθε άτομο ξεδιπλώνεται σύμφωνα με την εσωτερική του νοημοσύνη, έτσι και αυτοί που βρίσκονται πιο κοντά αστρολογικά.

Έχει προταθεί σε βιβλία αστρολογίας ότι μόνο ορισμένες διελεύσεις, και ακόμη και τότε μόνο σε σχέση με συγκεκριμένους οίκους ή πλανήτες, έχουν να κάνουν με την οικογένεια. Επειδή, όμως, είμαστε συστημικά εμπλεκόμενοι με την οικογένεια, ανεξάρτητα από το πού βρίσκονται αυτοί ή εμείς, όλες οι διελεύσεις μας θα έχουν να κάνουν με οικογενειακά ζητήματα. Υπάρχει τόση απεραντοσύνη στα οικογενειακά συστήματα και τόσα πολλά επίπεδα που θα ήταν καλύτερα να τα δούμε ως ένα ανοιχτό σύστημα όπου σε ένα μόνο γεγονός ή εμπειρία υπάρχει μια πολλαπλότητα νοημάτων, στρώσεων και σφαιρών επιρροής. Όσον αφορά τις διελεύσεις και τις οικογένειες, πρέπει να διερευνήσουμε το αρχετυπικό νόημα που διέπει τη διέλευση ειδικά σε σχέση με το πώς αυτή η διέλευση μπορεί να επηρεάσει τον προγονικό δεσμό μας, τις τρέχουσες σχέσεις μας στο οικογενειακό σύστημα, τις δυνατότητες μας να δημιουργήσουμε μια οικογένεια στο μέλλον κλπ. Δεν μπορούμε να πούμε ότι μόνο ορισμένες διελεύσεις σημαίνουν οικογενειακά ζητήματα, αλλά πρέπει να εξετάσουμε τις διελεύσεις (και τις προόδους) για οικογενειακά θέματα, ειδικά εάν αυτό είναι το θέμα στο οποίο πρέπει να επικεντρωθούμε. Έχει σημασία αν δίνουμε σημασία στις διελεύσεις με αυτόν τον τρόπο ή όχι.

Τούτου λεχθέντος, θα μπορούσα να προσθέσω ότι *υπάρχουν* ορισμένες διελεύσεις που παραπέμπουν απολύτως σε οικογενειακά θέματα. Θέλω μόνο να τονίσω ότι όλες οι διελεύσεις αφορούν την οικογένεια, αλλά ορισμένες διελεύσεις αφορούν ειδικά κάποιες συγκεκριμένες πτυχές των οικογενειών. Σε αυτές συμπεριλαμβάνονται όλες οι σημαντικές διελεύσεις από τον Κρόνο μέχρι τον Πλούτωνα πάνω από την ακμή του τέταρτου οίκου (IC), το Μεσουράνημα (MC), μέσα από τον δωδέκατο, τέταρτο και όγδοο οίκο, και σε όψη με τη Σελήνη και τον Ήλιο. Αυτές είναι οι κύριες διελεύσεις που φωνάζουν, «Δώσε προσοχή στην οικογενειακή δυναμική και μάθε τι είναι αυτό που θέλει να γίνει γνωστό».

Στις περιπτώσεις που ανέφερα παραπάνω – όπου το σύστημα έχει καταστραφεί, τροποποιηθεί ή έχει έρθει πιο κοντά στον κοινό ή κεντρικό σκοπό του – σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση οι διελεύσεις *δεν* ήταν συνεπείς. Αυτό συμβαίνει επειδή όλοι βιώνουμε τη ζωή μας έχοντας διαφορετικούς τελικούς σκοπούς. Το μόνο πράγμα που είναι συνεπές είναι ότι κάθε μέλος της οικογένειας παίρνει ένα ισχυρό χτύπημα της πλανητικής δράσης *ταυτόχρονα*. Το ίδιο συμβάν δεν θα έχει τον ίδιο αντίκτυπο ή νόημα για δύο άτομα, ανεξάρτητα από το πόσο κοντά είναι ψυχολογικά ή βιολογικά. Μπορεί να υπάρχουν κοινά νήματα, όπως στην οικογένεια της Μαρί και του Τζουλς όπου δέχτηκαν περισσότερα «χτυπήματα» σε θέματα Κρόνου/Αιγόκερω και όπου ο Τζουλς, ο πατέρας, πέθανε και όπου μπορούμε να καταλάβουμε ότι το καθεστώς και η ρυθμιστική δύναμη της οικογένειας έχουν υποστεί βλάβη στη σχέση τους με τον Κρόνο – όλοι έχασαν τη «φιγούρα εξουσίας» τους, το άτομο που εκπροσωπούσε περισσότερο τη σταθερότητα και την ομοιότητα στην ομάδα. Αλλά δεν μπορούμε να το προβλέψουμε αυτό, ούτε μπορούμε να το κρίνουμε, μπορούμε μόνο να μιλήσουμε για την ποιότητα της χρονικής περιόδου με στόχο τη βαθύτερη κατανόηση.

Στην ιστορία του Μοχσίν (κεφ. 14), θα δούμε ότι ο Πλούτωνα σε διέλευση συνόδου από το IC του συνέβη όταν ήθελε να αναστήσει τη «νεκρή» οικογένειά του και να βρει τη μητέρα του, τις ρίζες του και τον πολιτισμό του. Οι ρίζες, η μητέρα, ο πολιτισμός, ο σπόρος της ταυτότητας και ο ιστός της ζωής, όλα βρίσκονται στον τέταρτο οίκο. Η κατάσταση τον οδήγησε σε μια περίοδο θανάτωσης της θετής οικογένειάς του έως ότου μπορούσε να συμφιλιώσει τα δύο σημεία προέλευσης του εαυτού του. Κατά τη διάρκεια της επανασύνδεσης, η θετή μητέρα του πέθανε. Οι διελεύσεις του Πλούτωνα από το IC σε άλλους ανθρώπους έχουν δημιουργήσει παρόμοια ακραίες συνθήκες – αλλά τα γεγονότα είναι σημαντικά μόνο για τα άτομα και το πλαίσιο της ζωής τους. Ο *χαρακτήρας* της διέλευσης είναι αυτό που πρέπει να απορροφήσουμε. Πρέπει να σκάψουμε βαθιά στην αρχετυπική ουσία του διερχόμενου πλανήτη για να ανακαλύψουμε τι γεννιέται ή απελευθερώνεται στο άτομο σε σχέση με τον δεσμό του με την οικογένεια. Εν τέλει είναι μια αναγεννησιακή διέλευση – το να γεννήσουμε τους Εαυτούς μας δεν είναι λιγότερο πραγματικό από την αρχική γέννηση των σωμάτων μας.

Μετά από πολλά χρόνια που ζούσε μακριά, μια στενή μου φίλη μετακόμισε πίσω στη γενέτειρά της όταν ο Κρόνος πήγε στο IC και ο πατέρας της μόλις είχε διαγνωστεί με Αλτσχάιμερ. Εννέα χρόνια αργότερα, ο Πλούτωνας πέρασε από το IC της και ο πατέρας πέθανε, απελευθερώθηκε από τη βρεφική φυλακή του. Ολόκληρη η οικογένεια προχώρησε πολύ γρήγορα, αλλά κανείς περισσότερο από τη φίλη μου, που ήταν, από τα πέντε παιδιά, αυτή που ήταν πιο κοντά στον πατέρα της σε ένα βαθύ, ψυχικό επίπεδο. Η εμπειρία της ζωής του αντανάκλαστηκε στο ωροσκόπιό της.

Η ιστορία της οικογένειας της Φίονα (κεφ. 16) δείχνει πώς οι διελεύσεις επηρέασαν την οικογένεια ταυτόχρονα, επειδή οι 24-26 μοίρες των Παρορμητικών ζωδίων καταλαμβάνονταν από πλανήτες στα ωροσκόπια όλων τους. Οι εν λόγω μοίρες είχαν συσσωρευτεί πλούσια εμπειρία και, στη συνέχεια, χρόνια αργότερα, όταν οι ίδιες μοίρες δέχονταν διέλευση από τον Ουρανό, σημειώθηκαν περαιτέρω εξελίξεις στο ίδιο θέμα. Σπόροι ατόμων, σπόροι οικογενειών – όλοι ξεδιπλώνονται ανάλογα με την φύση τους.

Είναι σημαντικό να συνειδητοποιήσουμε ότι κατά τη διάρκεια της ζωής μας πρέπει να επιστρέψουμε, πολλές φορές, στον κόλπο της οικογένειας για να αποσπάσουμε κάποια χαμένα, ξεχασμένα, κλεμμένα ή ακόμα αγέννητα χαρακτηριστικά τα οποία είναι απαραίτητα για την πληρότητα της ύπαρξής μας. Χωρίς αυτό το «πήγαινε-έλα» δεν υπάρχει σημείο αναφοράς για το άτομο. Άπαξ και είναι σε θέση να αποσπάσει όλο και περισσότερη ατομικότητα από την οικογενειακή φωλιά ενισχύοντας έτσι την προσωπική του ατομικότητα, το άτομο γίνεται πιο ικανό να σχετίζεται με την ευρύτερη οικογένειά του, τη φυλή του, τον πολιτισμό του ή την παγκόσμια οικογένειά του. Δεν είναι για καθαρά εγωκεντρικούς λόγους που αυτή η διαδικασία ενδοσκόπησης και ανάλυσης πρέπει να πραγματοποιείται περιοδικά, αλλά και για συλλογικούς. Στον βαθμό που καθένας από εμάς αυξάνει το δικό του επίπεδο αλήθειας, βοηθάμε αντιστοίχως και τη συλλογικότητα.

Επομένως, κοιτάζοντας προς τους προγόνους μας βαθιά πίσω στο παρελθόν, προς τις πυρηνικές μας οικογένειες και τους εαυτούς μας, κοιτάμε και προς τα έξω προς το συλλογικό και το μέλλον. Πρέπει να το κάνουμε αυτό στην προσπάθεια να μεταλαμπαδεύσουμε πιο δημιουργικούς τρόπους αντιμετώπισης συμπλεγμάτων στα δικά μας παιδιά ή, σε περίπτωση που δεν έχουμε δικά μας παιδιά, στην κοινότητα-φυλή με κάποιον ζωτικό τρόπο. Η γνώση είναι μεταδοτική και κολλητική, και μπορεί να εξαπλωθεί γρήγορα, μέσα από ολόκληρους πολιτισμούς, σαν επιδημία. Η συνείδηση φαίνεται να εμπλέκεται σε κάθε ενέργεια που γίνεται από κάθε άτομο και αντηχεί τόσο προς τα εμπρός όσο και προς τα πίσω, τόσο προς τα μέσα όσο και προς τα έξω. Τα εξωτερικά πλανητικά μοτίβα μας έδειξαν ότι είμαστε συνδεδεμένοι με το παρελθόν μας και ότι αποτελούμε το κανάλι σύνδεσης με τις μελλοντικές γενιές. Αυτό που έχει μείνει ημιτελές τώρα πρέπει να ολοκληρωθεί στο μέλλον. Οι πλανήτες προχωρούν, όπως και

εμείς οι άνθρωποι, και καθώς η επόμενη γενιά αναλαμβάνει από εκεί που άφησε η τελευταία, το έργο που κάνει κανείς τώρα επηρεάζει το μέλλον με τον ίδιο τρόπο.²

Όταν μια οικογένεια υφίσταται ριζική αλλαγή και το σύστημα φαίνεται να καταρρέει κάτω από το βάρος της αλλαγής, οι διελεύσεις που βιώνει κάθε μέλος βοηθούν το άτομο να συμβιβαστεί με την προσωπική εμπειρία του συλλογικού γεγονότος. Τα παρακάτω είναι ένας τρόπος να βλέπετε τις διελεύσεις για να ανακαλύψετε ποιο είναι το νόημα σε ένα οικογενειακό γεγονός.

Αντιστρόφως, κοιτάζοντας τις διελεύσεις στον δικό σας χάρτη μπορεί κάποιος να αποκτήσει μεγαλύτερη πρόσβαση στο πώς η οικογένεια βιώνει εσάς και πώς η οικογένεια μπορεί – ακόμη και σε ένα βαθύ ασυνείδητο επίπεδο – να αλλάζει και να προχωρά σύμφωνα με τη δική σας εσωτερική ζωή.

Οι διελεύσεις «αποδεικνύουν» ότι η αθανασία είναι πραγματική. Όταν, στη φυσική πορεία των γεγονότων, οι γονείς πεθαίνουν και τα ενήλικα παιδιά συνεχίζουν να ζουν, οι διελεύσεις στον αποθανόντα γονέα μπορεί να επηρεάσουν τα παιδιά. Όταν ο Ουρανός και ο Ποσειδώνας ήταν στην ίδια μοίρα με τον Ήλιο της μητέρας μου στον Αιγόκερω, την ονειρευόμουν σχεδόν κάθε βράδυ και δεν την είχα ονειρευτεί από την εβδομάδα που πέθανε το 1986! Ήταν πολύ θεραπευτικά όνειρα και δεν μπορούσα να σκεφτώ γιατί συνέχισε να εμφανίζεται κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου έως ότου συνειδητοποίησα ότι *εκείνη δεχόταν μία διέλευση*. Τώρα στην πραγματικότητα, βίωσα τη διέλευση επειδή εγώ είμαι αυτή που ζει μαζί της στην ψυχή μου, καθώς η μοίρα του Ήλιου – και το ωροσκόπιο της – αποτυπώνονται στη δική μου οντότητα (ο γενέθλιος Ήλιος της βρίσκεται στην ίδια μοίρα αρμονικής με το μεσοδιάστημα Ήλιου/Σελήνης μου). Οι σχέσεις μας με τους γονείς μας συνεχίζουν να εξελίσσονται ακόμη και μετά από πολύ καιρό από τον θάνατό τους. Αυτό είναι ευλογία, γιατί η διαδικασία επούλωσης και επικοινωνίας είναι πιο ευγενική και πιο παγκόσμια σε εκείνα τα επίπεδα από ό,τι στο πιο χονδροειδές σωματικό επίπεδο. Αυτό δεν σημαίνει ότι κάποιος πρέπει να αφήσει το σχετίζεσθαι για μετά τον θάνατο, αλλά σημαίνει ότι αυτό δεν τελειώνει όταν κάποιος πεθάνει. Έτσι θα μπορούσαμε να κοιτάξουμε τα ωροσκόπια των αποθανόντων γονέων (ή των παππούδων, των θείων, κλπ.) για διελεύσεις και να τα συσχετίσουμε με βαθιές εσωτερικές εμπειρίες μας.

Οι πρόγονοι δεν εμφανίζονται συχνά στα όνειρα, ευτυχώς. Ωστόσο, όταν το κάνουν, είναι καιρός για αλλαγή. Έρχονται για να βοηθήσουν κάποιον να προχωρήσει, να δημιουργήσουν κάτι για αυτούς και να φέρει κάποιου είδους μεταμόρφωση στην οικογενειακή γραμμή. Νιώθουν ανήσυχοι και, εάν κάποιος επιλεγεί να ενεργήσει για λογαριασμό μιας οικογενειακής γραμμής, είναι καθήκον του να ακούσει αυτά τα μηνύματα. Στην ιστορία της Ρόζμαρι (κεφ. 18), βλέπουμε πώς καθοδηγείται από τους προγόνους της προς την απελευθέρωση τόσο στο συλλογικό όσο και στο προσωπικό επίπεδο. Μέσα από την ίδια βλέπουμε την προσωπική σύνδεση με τη συλλογική

συνείδηση ενός πολιτισμού σε ριζική αλλαγή. Οι διελεύσεις της είναι σύμφωνες με τις αλλαγές που συμβαίνουν στις πιο συνηθισμένες υποθέσεις ενός έθνους σε κρίση και μεταμόρφωση. Βιώνει τη ζωή της όχι μόνο προσωπικά, αλλά και σε πολιτιστικό, οικογενειακό και προγονικό επίπεδο.

Έτσι, θα μπορούσαμε να ζητήσουμε από τον βαθύτερο εαυτό μας, ή την άμεση οικογένεια μας ή τους προγονικούς οδηγούς μας, να ερμηνεύσουν τις διελεύσεις και τα όνειρά μας για εμάς. Ορισμένες από τις όψεις του παρακάτω οδηγού διελεύσεων θα βοηθήσουν προς αυτή την κατεύθυνση. Για παράδειγμα, σκεφτείτε πώς οι πλανήτες Κρόνος, Ουρανός, Ποσειδώνας και Πλούτωνας μπορεί να αντιπροσωπεύουν συγκεκριμένα μέλη της οικογένειάς σας ή καταστάσεις που προκύπτουν στην οικογένεια. Επίσης, εάν υπάρχουν σημαντικές διελεύσεις σε άλλο μέλος της οικογένειας, πώς αυτές οι διελεύσεις θα το επηρεάσουν – τι κάνει η οικογένεια όταν ένα άτομο δέχεται τη διέλευση;

Υπάρχουν κάποιες όψεις που σχετίζονται περισσότερο με τους «άλλους» παρά με τον «εαυτό». Δηλαδή, όταν συμβαίνει μια σύνοδος από έναν διελαύνοντα πλανήτη, είναι το ίδιο το άτομο που υποκινεί την αλλαγή, παρά κάποιος άλλος. Ο διελαύνων πλανήτης μπορεί να μεταφραστεί κυριολεκτικά ως το είδος της αλλαγής, της διάθεσης ή της εμπειρίας που βιώνεται. Για παράδειγμα, ο Κρόνος αφορά την καλύτερη οργάνωση και τάξη της ζωής ενός ατόμου, δημιουργώντας αποτελεσματικά όρια και οριοθετήσεις. Ο Ουρανός έχει να κάνει με διαύγεια και διαχωρισμό, κατάτμηση και ορμητική εξερεύνηση σε νέες περιοχές. Ο Ποσειδώνας μιλάει για επανασύνδεση με ένα πιο κοσμικό σύνολο ή για συγχώνευση σε μία άμορφη συλλογικότητα για λίγο. Και ο Πλούτωνας μιλά για τον θάνατο και την ανάσταση, το να βλέπεις την αλήθεια σε όλα, και να κόβεις δεσμούς που δεσμεύουν. Αν κοιτάξουμε αυτές τις βασικές έννοιες και τις επεκτείνουμε σε μια δυναμική ομάδα, στο οικογενειακό σύστημα, μπορούμε να φτάσουμε στη καρδιά του ζητήματος.

Οι γενέθλιοι χάρτες μας, όπως ξέρουμε πια, είναι τα οικογενειακά μας μοτίβα. Ως εκ τούτου, διελεύσεις στον γενέθλιο χάρτη ξυπνούν και ενεργοποιούν ξανά τον βρεφικό και παιδικό εαυτό μας απέναντι στην οικογένεια. Κατά μία έννοια, όλες οι διελεύσεις αφορούν την οικογένεια μέσα μας. Για να ερμηνεύσετε τις διελεύσεις ως δείκτες οικογενειακών μοτίβων, προσπαθήστε να δείτε τον πλανήτη που ενεργοποιείται από τη διέλευση και να τον εξετάσετε λαμβάνοντας υπόψη μόνο τις οικογενειακές ή προγονικές επιρροές. Εκπαιδεύοντας το μάτι του νου σε αυτόν τον πλανήτη με αυτόν τον τρόπο, θα φτάσετε σε ένα βάθος αυτοκατανόησης που βασίζεται στις ρίζες σας με τη βαθύτερη δυνατή έννοια. Γιατί κάτω από κάθε πλανήτη στο χάρτη υπάρχουν πολλαπλά επίπεδα επιρροών το ένα πάνω στο άλλο, και κάθε επίπεδο περιέχει αναμνήσεις από την οικογένεια, τα μέλη της και την προγονική γραμμή πολύ πίσω στον χρόνο.

Εάν μοιράζεστε μια κοινή μοίρα του ζωδιακού με άλλα μέλη της οικογένειας, προσπαθήστε πρώτα να προσδιορίσετε τι βιώνετε και, στη συνέχεια, να δείτε τι βιώνουν εκείνοι. Είναι πολύ πιθανό να μοιράζεστε την ίδια μοίρα, αλλά όχι απαραίτητα τον ίδιο πλανήτη σε αυτήν (αν και συμβαίνει συχνά να έχουμε τον ίδιο πλανήτη στην ίδια μοίρα - όπως δείχνει η ιστορία στο κεφάλαιο 15) – το οποίο σημαίνει ότι βιώνετε έναν παρόμοιο αντίκτυπο σε μια πολύ διαφορετική περιοχή της ζωής σας.

Επίσης, εάν υπάρχει ένα σημαντικό οικογενειακό γεγονός σε εξέλιξη και κοιτάζετε το δικό σας ωροσκόπιο για να βρείτε προσωπικό νόημα σε μια συλλογική εμπειρία, οι παρακάτω οδηγίες θα σας βοηθήσουν να ξετυλίξετε το περίπλοκο κουβάρι που φέρνουν τα οικογενειακά και προγονικά γεγονότα στη συνείδηση μας. Αν κοιτάζετε κάποιο άλλο μέλος της οικογένειας, κάντε κάθε προσπάθεια να αποσύρετε τις δικές σας προβολές από αυτόν τον χάρτη, γιατί εσείς ο ίδιος μπορεί να είστε η διέλευση που βιώνει αυτό το άτομο!

Η διάρκεια, όπως και οι διελεύσεις όλων των εξωκρόνιων πλανητών, είναι αρκετά μεγάλη – από ένα έτος έως δεκαοκτώ μήνες μέχρι να αφήσουν την ακριβή μοίρα. Αυτός φαίνεται να είναι ο τρόπος του σύμπαντος για να σιγουρευτεί ότι οι αλλαγές συμβαίνουν σε κυτταρικό επίπεδο – δεν είναι μια παροδική διάθεση, είναι μια διαδικασία και, τελικά, μια αλλαγή στον τρόπο ζωής. Εξ ου και ο προειδοποιητικός τόνος για την πραγματοποίηση αλλαγών με τρόπο βιαστικό. Πρώτα εξετάζουμε τις βασικές έννοιες των γενέθλιων πλανητών από οικογενειακή και πρώιμη περιβαλλοντική άποψη, και μετά τις διελεύσεις του Κρόνου, του Ουρανού, του Ποσειδώνα και του Πλούτωνα.

ΓΕΝΕΘΛΙΟΙ ΠΛΑΝΗΤΕΣ ΚΑΙ ΓΩΝΙΕΣ: ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Οι ακόλουθες βασικές έννοιες είναι ένας οδηγός για το τι είδους οικογενειακά θέματα μπορεί να εμφανίζονται ή χρειάζονται εξέταση κατά τη διάρκεια μακρών διελεύσεων εξωκρόνιων πλανητών προς γενέθλιους πλανήτες.

Ο Ήλιος

Η σχέση με τον πατέρα. Κληρονομιά από πατρική γραμμή, υλική ή ψυχική/συναισθηματική. Σκοπός στη ζωή όπως ενθαρρύνθηκε ή όχι από την οικογένεια. Η ζωτική μας δύναμη, η λίμπιντο, η θέληση, το επίπεδο ενέργειας. Το στάτους μας στην οικογένεια, η σειρά γέννησής μας και τι σήμανε αυτό, δηλαδή αν ήμασταν το πρώτο παιδί, το μεγαλύτερο, το μοναχοπαιδί, το μεσαίο κλπ. Η σεξουαλικότητα ως συναρπαστική εμπειρία. Η υγεία του σώματος (λίμπιντο). Αλήθειες που σχετίζονται με τον πυρήνα της εικόνας της οικογένειας στην ευρύτερη κοινωνία. Η ικανότητά μας να «λάμπουμε», να πετυχαίνουμε, να είμαστε ηρωικοί, να αντιμετωπίζουμε προκλήσεις,

όλα εκ των οποίων βασίζονται στην ανάπτυξη του εγώ στα πρώτα χρόνια της ζωής. Η ικανότητα να υφιστάμεθα αλλαγές και αναθεώρηση των εγωικών αναγκών και έκφρασης.

Η Σελήνη

Η σχέση με τη μητέρα. Η κληρονομιά από τη μητρική γραμμή – σωματική ή ψυχική/συναισθηματική. Η ικανότητα μας να ανατρέφουμε και να ανατρεφόμεστε σύμφωνα με τον τρόπο που επιδείχθηκε και βιώθηκε στους κόλπους της οικογένειας. Οι γυναίκες στην οικογένεια. Η επίδειξη αγάπης και συναισθημάτων. Η σεξουαλικότητα ως επέκταση της καλλιέργειας της αγάπης. Τα παιδιά μας ή συναισθήματα για τα παιδιά της ίδιας της οικογένειας, τα θετά παιδιά, γενικά τα παιδιά. Κυριολεκτικά, το σπίτι μας ή η αίσθηση των ριζών μας. Γενετικοί παράγοντες που σχετίζονται με την υγεία και την ευεξία. Αδενικές ή ανοσοποιητικές δομές. Η ικανότητα να είμαστε ευέλικτοι ή ανθεκτικοί στο ομαδικό μυαλό (σε συναισθηματικό επίπεδο πάντα).

Ο Ερμής

Αδέλφια. Οι σχέσεις με αδελφικούς φίλους. Συγγενείς όπως θείες, θείοι και μέλη της ευρύτερης οικογένειας. Οικογενειακές νοοτροπίες, ιδέες και ιδεολογίες. Οι πρώτες πληροφορίες που λαμβάνουμε και οι πρώτες δεξιότητες που αναπτύσσουμε στην οικογένεια. Αισθήματα κατωτερότητας ή ανωτερότητας και πώς μπορούν να διορθωθούν μέσα από ανανεωμένες προοπτικές. Η ικανότητά μας για αλλαγή και η ανοιχτομυαλοσύνη σε νέες ιδέες. Σχέσεις με παιδαγωγούς, δασκάλους, καθοδηγητές και ξαφνικές εναλλαγές γεγονότων. Η ικανότητα εμπιστοσύνης στην τύχη, την μοίρα και τη διαίσθηση μας, όπως «διδάχθηκε» στην παιδική ηλικία. Η ικανότητά μας να μαθαίνουμε νέα πράγματα.

Η Αφροδίτη

Οι γυναίκες ως ανεξάρτητα πλάσματα. Η μητέρα του ατόμου ως γυναίκα. Οι αδελφές, πιο συγκεκριμένα, γυναίκες γενικά με βάση τον παράγοντα της θηλυκότητας στην πρώιμη οικογένεια. Η αγάπη και οι αξίες που επιδείχθηκαν στο οικογενειακό πλαίσιο. Οι ανάγκες ασφάλειας όπως ριζώθηκαν βαθιά στο σώμα κατά τη βρεφική ηλικία και καλλιεργήθηκαν στην πυρηνική οικογένεια. Η θηλυκότητα του ατόμου και τα συναισθήματα ομορφιάς, αγάπης και ικανοποίησης. Η σεξουαλικότητα ως προέκταση του αισθησιασμού. Η ικανότητα να λαμβάνουμε επαίνους – το να νιώθουμε άνεση με τον έπαινο, το χειροκρότημα και ούτω καθεξής – η οποία βασίζεται στην «υποδοχή» και την αποδοχή μας από την οικογένεια ως ένα όμορφο, αξιαγάπητο άτομο. Ο βαθμός

άνεσης με το σώμα μας (ως αποτέλεσμα της μεταχείρισής του κατά την παιδική ηλικία).

Ο Άρης

Η ικανότητα να λέμε όχι. Αυτό ξεκινά περίπου στα δύο έτη. Η ικανότητά μας να βάζουμε όρια, να κηρύττουμε πόλεμο, να διεκδικούμε. Αδερφοί, πιο συγκεκριμένα, οι άνδρες γενικά, με βάση τον παράγοντα της ανδρικότητας στην οικογένεια καταγωγής. Οι ανησυχίες για την αρσενική πτυχή και η άνεση μας με αυτή. Η δημιουργικότητα με την έννοια της χειροτεχνίας. Η ικανότητα να ολοκληρώνουμε πράγματα, πώς μας ενθάρρυναν να ολοκληρώνουμε έργα κλπ. Η σεξουαλικότητα ως λειτουργία. Η ικανότητα για αυτο-δημιουργία ή αυτο-γονιμοποίηση, ως αποτέλεσμα της υποστήριξης και της εμπιστοσύνης που λάβαμε από τους γονείς κατά την παιδική ηλικία. Η συνείδηση του νικητή. Η ικανότητα να σηκωνόμαστε από το κρεβάτι και να ντυνόμαστε.

Ο Δίας

Θείοι. Σχέσεις με ανίψια και σχέσεις ευεργεσίας. Πώς δεχόμαστε ευεργεσία ως αποτέλεσμα της αυτοεκτίμησής μας. Πώς να είμαστε καλοήθεις, γενναιόδωροι, αλλά όχι χαλί να μας πατήσουν, υπό συνθήκες πίεσης. Πώς αντιδρούμε στις αντιξοότητες ως αποτέλεσμα των παιδικών μας εμπειριών. Πρόοδος. Περιπέτεια. Εμπιστοσύνη στον Θεό. Η πίστη στον εαυτό μας (ως αποτέλεσμα της ενστάλαξης αυτοπεποίθησης κατά την παιδική ηλικία). Η ικανότητα ανάπτυξης πέρα από εσωτερικούς, πολιτιστικούς ή εκπαιδευτικούς περιορισμούς. Η ικανότητα να λέμε ναι. Η ικανότητα να είμαστε σοφοί, όχι γεμάτοι πληροφορίες. Η επιθυμία για επέκταση στο πλαίσιο των συνθηκών, που σχετίζεται άμεσα με την πρόιμη ανάπτυξη και τη γονεϊκή αποδοχή. Η ικανότητα αποδοχής νέων και περίεργων πραγμάτων.

Ο Κρόνος

Οι γονείς. Ο παππούς και η γιαγιά. Η ενηλικίωση. Η ωριμότητα. Η κάθε μορφή εξουσίας και προτύπου κατά την παιδική ηλικία και ιδιαίτερα κατά την εφηβεία. Η ικανότητα αποδοχής πραγματικών ορίων. Η ικανότητα να γνωρίζουμε πότε κάτι έχει τελειώσει και πώς να επιτρέψουμε στην ομοιοστατική αρχή να αναδιοργανωθεί γύρω από ένα νέο κέντρο ή σημείο εστίασης. Η ικανότητα να είμαστε ευτυχείς λόγω των περιορισμών του εαυτού μας χωρίς να καταθλιβόμαστε. Η ικανότητα κατάθλιψης χωρίς αυτοκτονικές διαθέσεις, ως αποτέλεσμα της εμπειρίας μικρών αποτυχιών ως παιδιά/έφηβοι και του συστήματος υποστήριξης από την οικογένεια ή τους γονείς. Η ικανότητα αποδοχής του εαυτού για το ποιοι είμαστε χωρίς άσκηση αδικαιολόγητης αυτοκριτικής – η αυτοκριτική είναι υγιής. Αντοχή υπό πίεση. Παραγωγικότητα. Ικανότητα τήρησης προθεσμιών με βάση την εμπειρία που έχουμε αποκτήσει για τις ικανότητές μας ως

αποτέλεσμα της καθοδήγησης που λάβαμε από πρεσβύτερους – δασκάλους, γονείς, φιγούρες εξουσίας γενικά. Το χάρισμα να μεγαλώνει κανείς σε επταετείς κύκλους. Εκτίμηση του παρελθόντος χωρίς νοσταλγική διάθεση. Νοσταλγία (κυριολεκτικά: «το άλγος του νόστου»). Η ικανότητα να επιτρέπει κανείς την κατάρρευση παλαιών δομών και την ανέγερση νέων με βάση τις τρέχουσες συνθήκες και όχι με βάση παλαιές αντιλήψεις.

Ο Ουρανός

Το αρχέτυπο του Μεγάλου Πατέρα αναδύεται με τις διελεύσεις του Ουρανού – η μακρινή, ανέφικτη ανδρική δύναμη της φαντασίας που δίνει ζωή στη *μεγαλοφουία* μας. Η ικανότητά μας να αλλάζουμε ως αποτέλεσμα του βαθμού εμπιστοσύνης που μας δίνεται σταδιακά ως νέοι. Η δική μας ανάγκη για εξατομίκευση στο πλαίσιο τρεχουσών καταστάσεων με βάση τα πρότυπα της παιδικής και εφηβικής ηλικίας. Η κοινωνία γύρω μας ως προέκταση της οικογένειας. Ο πολιτισμός όπως τον αντιλαμβανόταν η οικογένειά μας. Η ικανότητα να είμαστε δημιουργικοί, ακραία πειραματικοί, και να προκαλούμε το κατεστημένο. Η ικανότητα να είμαστε αποστασιοποιημένοι, αντικειμενικοί, σαφείς, χωρίς συναισθηματική φόρτιση. Η ικανότητα διάκρισης μεταξύ του Ιδανικού βασιλείου της φαντασίας και των Πραγματικών συνθηκών στις οποίες αυτά τα ιδανικά μπορούν να υλοποιηθούν. Η ικανότητα να αντιλαμβανόμαστε τον εαυτό μας ως ξεχωριστό από την οικογένειά μας, αλλά και ως αναπόσπαστο κομμάτι της. Η ικανότητα να δημιουργούμε χωρίς φόβο, με βάση την πρωτοτυπία. Να ζούμε χωρίς την έγκριση των άλλων.

Ο Ποσειδώνας

Το αρχέτυπο της Μεγάλης Μητέρας προκύπτει με τις διελεύσεις του Ποσειδώνα – η λαχτάρα για το «γλυκό ρέον στήθος της Γης». Η ικανότητα να είμαστε ρομαντικοί. Η ικανότητα δημιουργικής φαντασίας. Η ικανότητα να ονειρευόμαστε και να αναλύουμε αυτά τα όνειρα. Φιλοκαλία. Η ικανότητα αντοχής στον πόνο. Αποχωρισμοί. Η συγχώνευση, η τήξη, η βαθιά σύνδεση και από πού προέρχονται αυτές οι παρορμήσεις – από τη φυσική μνήμη της μήτρας ή από φόβο εγκατάλειψης ή απόρριψης; Η σχέση μας με τη θεϊκή δύναμη. Η ικανότητα μαγικής σκέψης. Η ικανότητα ακρόασης των προγονικών φωνών. Η ικανότητα να είμαστε μόνοι χωρίς να νιώθουμε μοναξιά. Η ικανότητα αντοχής στον πόνο χωρίς να καταφεύγουμε στη λήθη. Αντιστρόφως, το να λησμονούμε όταν είναι απαραίτητο, αλλά όχι σε τακτική βάση – και πάλι, όλα έχουν «διδασχθεί» στην παιδική ηλικία. Η συνειδητοποίηση της θεϊκής δυσαρέσκειας – η αδιάκοπη «φαγούρα».

Ο Πλούτωνας

Πώς να αντιμετωπίσουμε το *τέρμα*, την εντροπία. Υπαρξιακή λαχτάρα. Η ικανότητα να είμαστε μόνοι και να γνωρίζουμε ότι όλοι είναι. Η ικανότητα εμπιστοσύνης στην κοσμική τάξη που βρίσκεται σε συνεχή θάνατο/αναγέννηση. Πώς να αντιμετωπίσουμε την απώλεια, με βάση τον τρόπο που οι απώλειες παρουσιάστηκαν σε εμάς ως βρέφη και νεαρά άτομα. Πώς να μεγαλώσουμε μέσα από την «εγκατάλειψη», την απόρριψη, το μίσος, την παρεξήγηση και την κακομεταχείριση – είτε είναι αλήθεια είτε παρερμηνεία. Αξιοπρέπεια μπροστά σε ένα τελεσίγραφο. Πώς να γερνάμε με χάρη. Εκεί όπου οι πόροι μας είναι πιο ανθεκτικοί και η συνειδητοποίηση ότι οι αντιξοότητες στη ζωή μας είναι αυτές που μας παρείχαν τη δύναμη για αντοχή και δημιουργικότητα το τελευταίο λεπτό. Η εύρεση δημιουργικών τρόπων αντιμετώπισης μικρών ή μεγάλων εμμονών. Γνωρίζοντας ότι ποτέ δεν θα τα κάνουμε όλα ούτως ή άλλως και να το αποδεχτούμε. Το να είμαστε ακίνητοι σε περιόδους χάους. Να μην καλύπτουμε τον φόβο με θυμό. Να είμαστε παθιασμένοι χωρίς ντροπή. Ερωτικές ανάγκες. Τα ένστικτα επιβίωσης που προκύπτουν σε περιόδους απειλής.

ΔΙΕΛΕΥΣΕΙΣ ΑΠΟ ΓΩΝΙΕΣ: Ο ΩΡΟΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΤΟ IC³

Ο Ωροσκόπος

Συμβολίζει τη στιγμή της γέννησης. Η διέλευση, έχοντας περάσει από τον δωδέκατο οίκο, φέρνει μαζί της αναμνήσεις ενός πρώιμου είδους και οδηγεί σε μια αίσθηση αγνότητας, νεότητας και μια «απαλή» αίσθηση του εγώ. Έχει μια ονειρική ποιότητα μέσω της οποίας εξακολουθούμε να είμαστε πολύ συνδεδεμένοι με τον Μεγάλο Ομφαλό, στο κατώφλι του οποίου βρίσκεται η ψυχή μας, ακροβατώντας μεταξύ του ποιοι ήμασταν και του ποιοι είμαστε στα πρόθυρα να γίνουμε. Υπάρχει μια αίσθηση «γύμνιας». Είναι καιρός για αργή επανασύνδεση με νέα σύμβολα, νόημα και κατεύθυνση. Συμβαίνει μια συνάντηση αντιθέτων, όπου όλα όσα είχαν αδρανοποιηθεί και επωάζονταν στον δωδέκατο οίκο, βγαίνουν στο φως. Οι ορίζοντες μάς φαίνονται ατελείωτοι και σχεδόν πολύ ανοιχτοί, σαν να μην υπάρχει μέρος για να κρυφτούμε. Η *περσόνα*, η μάσκα της προστασίας, είναι ουσιαστικά ανύπαρκτη έως περίπου ένα έτος μετά την περάτωση της διέλευσης – στην περίπτωση του Ουρανού, του Ποσειδώνα και του Πλούτωνα, πολύ περισσότερο. Προκύπτουν καταστάσεις που δοκιμάζουν την ικανότητα του ατόμου για αναγέννηση. Ακολουθεί μάχη για μια ανανεωμένη ζωή, στην οποία ενδέχεται να συναντήσουμε τους λεγόμενους «κρυφούς εχθρούς» του δωδέκατου οίκου, οι οποίοι είναι συνήθως οι δικοί μας χειρότεροι φόβοι.

Σιωπηρά, αυτή η διέλευση ενσωματώνει το αντίθετο, το κατερχόμενο, επομένως ζητήματα σχέσεων προκύπτουν αυθόρμητα – διαπιστώνουμε ότι μόνο οι ισχυρότεροι και οι πιο ανθεκτικοί από τους συμμάχους μας θα επιβιώσουν από αυτήν τη διέλευση.

Οι οικογενειακές μας σχέσεις τίθενται υπό αμφισβήτηση – αυτό αποτελεί τη δοκιμασία των ριζών μας. Συχνά στοιχειωνόμαστε από τη συλλογική προγονική κληρονομιά, την καταγωγή της ίδιας της ανθρωπότητας – δηλαδή, είμαστε πιο επιρρεπείς σε κοινωνικές, συλλογικές και παγκόσμιες (ομαδικές) ανησυχίες, επομένως γινόμαστε ευάλωτοι στη μαζική ψυχολογία και στα πλήθη και τείνουμε να τα αποφεύγουμε. Η υγεία τονίζεται απλώς και μόνο επειδή βρισκόμαστε σε έναν οργανικό τόπο. Ο ωροσκόπος είναι η ίδια η στιγμή που κόπηκε ο ομφάλιος λώρος οπότε βασιζόμαστε αποκλειστικά στους δικούς μας πόρους για τη ζωή καθώς δεν μπορούμε να αποκτήσουμε πια θρεπτικά συστατικά από τη μητέρα μας. Οι διελεύσεις από αυτό το σημείο αποτελούν συνεπώς δοκιμασίες των πόρων μας, σωματικά, διανοητικά, συναισθηματικά, ψυχικά και περιβαλλοντικά. Καθώς η διέλευση ωριμάζει στον πρώτο οίκο, γίνεται ανανέωση του εγώ, η αίσθηση της ταυτότητας γίνεται πιο γερή και βασίζεται στα τρέχοντα, παρά στα παρελθοντικά, χαρακτηριστικά. Μπορούμε να ξεφύγουμε από παλιά οικογενειακά μοτίβα μετά από περίπου ένα έτος από τη διέλευση, καθιερώνοντας μια ταυτότητα με βάση το ποιο είμαστε στη διαδικασία να γίνουμε και όχι με βάση το ποιοί ήμασταν.

Το IC, Ακμή Τετάρτου Οίκου

Αρχίζουμε να βλέπουμε τα θεμέλιά μας να αλλάζουν ριζικά. Υπάρχει μεγάλη ανάγκη να βρούμε τη βάση της ζωής μας. Γίνεται επειγόντως απαραίτητο να εντοπίσουμε και να σταθεροποιήσουμε τις ρίζες, την ιστορία και την προγονική γραμμή μας. Υπάρχει μια αγωνία γύρω από αυτήν τη διέλευση, μόνο και μόνο επειδή είναι φυσικό να υποβαλλόμαστε περιοδικά σε μια εξερεύνηση των πιο σκοτεινών πτυχών της ψυχής. Αυτή είναι μια μεγάλη νύχτα. Το IC είναι το πιο μυστηριώδες μέρος στο ωροσκόπιο, που φυλάσσει τη γενετική γραμμή της πατρικής και μητρικής κληρονομιάς. Αυτή η κληρονομιά πρέπει να διεκδικηθεί – μπορεί να είναι σωματική, ψυχολογική, υλική ή δημιουργική: η ανάκτηση των προγονικών ριζών, η επιστροφή σε μια προγονική θρησκεία, η αγορά ενός σπιτιού, η πώληση ενός σπιτιού, η σύναψη ενός γάμου ή ενός διαζυγίου, η απόκτηση παιδιού, ο θάνατος ενός γονέα, η ανακάλυψη ενός οικογενειακού μυστικού, η αναζήτηση για το «Σπίτι» όπου και αν αυτό βρίσκεται. Η οικογένεια καταγωγής και η κληρονομιά της είναι υψίστης σημασίας. Αυτό γίνεται πάντα αισθητό εκ των προτέρων, στα τελευταία στάδια της διέλευσης από τον τρίτο οίκο και συνήθως διαρκεί περίπου ένα έτος τουλάχιστον (ίσως για ολόκληρη τη διέλευση του τέταρτου οίκου στην περίπτωση του Κρόνου) για να καταλήξουμε σε πραγματικά συμπεράσματα. Η οικογένεια τίθεται υπό αμφισβήτηση και ο ρόλος του ατόμου μέσα σε αυτήν υπόκειται σε αυστηρό έλεγχο. Εδώ είναι όπου ο ήρωας πηγαίνει στη σπηλιά για να σκοτώσει τον δράκο, ή όπου ο Θησέας πάει στον λαβύρινθο για να αντιμετωπίσει τον Μινώταυρο, μισό άνθρωπο, μισό θηρίο, δημιουργήμα του Δία – αυτές οι πράξεις είναι

συμβολικές της ανάκτησης της δύναμης, της χαλιναγώγησης των ενστίκτων και της κατανόησης της διπλής μας προέλευσης – διαχωρίζοντας τον εαυτό του από την οικογένεια-ομάδα. Μια διαδικασία εξατομίκευσης που βασίζεται στον αποχωρισμό από την οικογένεια με έναν υγιή τρόπο μπορεί να είναι πιο παραγωγική – η επιστροφή στη μήτρα της οικογένειας, προκειμένου να ανακτήσουμε τμήματα του εαυτού μας που έχουμε αφήσει πίσω, αποτελεί μια συνεχή διαδικασία.

Σιωπηρά, το MC συμμετέχει σε αυτήν τη διέλευση – πώς εκδηλωνόμαστε στον εξωτερικό κόσμο και πώς η γονεϊκή μας κληρονομιά αντανακλάται στο επάγγελμά μας, την κοινωνική μας κατάσταση, τη φήμη μας και την αυτοπεποίθησή μας. Οι γονείς μας και η επιρροή τους στις επαγγελματικές μας επιλογές και στην ικανότητά μας να σαλπάρουμε προς νέους ορίζοντες θα επηρεαστούν έντονα από αυτή την αντανάκλαση. Εάν υπάρχει μια πολιτιστική επανάσταση στο IC, το MC θα υποστεί μια αλλαγή στην ηγεσία – δηλαδή, αν έχουμε ανακαλύψει έναν νέο δεσμό στο IC, είτε μέσω ενός σπιτιού, ενός συντρόφου, ενός γονέα ή ενός παιδιού, τότε οι συνθήκες της κοινωνικής μας *περσόνας* θα υποστούν επίσης αλλαγές, ως απάντηση και ως αντανάκλαση της νέας γνώσης που έχουμε αποκτήσει για τις ρίζες μας.

ΔΙΕΛΕΥΣΕΙΣ ΣΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟ ΩΡΟΣΚΟΠΙΟ ΩΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΔΥΝΑΜΙΚΗ

Με αυτά τα βασικά νοήματα των γενέθλιων πλανητών και τη συνειδητοποίηση ότι οι γωνίες σχετίζονται με την προγονική και οικογενειακή μας προέλευση, ας δούμε τώρα τους διελαύνοντες πλανήτες σε σχέση με το πλαίσιο της οικογένειάς μας. Πώς αυτοί οι πλανήτες φέρνουν παλιά συναισθήματα από το οικογενειακό μας πλαίσιο στις παρούσες συνθήκες – προσφέροντάς μας την ευκαιρία να ξαναχτίσουμε τη θεμελιώδη δομή της ύπαρξής μας.

ΚΡΟΝΟΣ

Οι Διελύσεις του Κρόνου στον Γενέθλιο Χάρτη

Μια Κρόνια διέλευση αναπόφευκτα μας φέρνει σε επαφή με το παρελθόν – η πομπή των προγόνων και όλα όσα έχουν περάσει πριν από εμάς παρελαύνουν μέσα από την ψυχή μας. Ο σκοπός του Κρόνου στο οικογενειακό πλαίσιο είναι να συνειδητοποιήσει το πόσο άκαμπτη είναι η ομοιόσταση στην οικογένεια και πόσο δύσκολο είναι να κάνει μια αλλαγή χωρίς να καταστρέψει αυτό το μοτίβο. Η δύναμη στην πιο ανθεκτική της μορφή διαθέτει εφελκυστική αντοχή, δηλαδή λυγίζει σε συνθήκες άγχους και πίεσης. Ωστόσο, εάν είναι κρυσταλλωμένη και άκαμπτη, θα σπάσει ή θα ραγίσει. Η διέλευση του Κρόνου θα επικεντρωθεί στην αίσθηση ευθύνης κάποιου με την «οικογενειακή» έννοια, είτε πρόκειται για την οικογένεια της ανθρωπότητας είτε για τους γονείς του ή για την ικανότητα γονικής μέριμνας – με άλλα λόγια, πόσο καλά φροντίζετε τους

άλλους; Πώς αντιδράτε στις πιέσεις που σχετίζονται άμεσα με συλλογικά προβλήματα ή ανάγκες; Ακόμα κι αν τα γεγονότα στη ζωή κάποιου δεν αφορούν ειδικά την οικογένεια αλλά, για παράδειγμα, σχετίζονται με τις συνθήκες εργασίας κάποιου, μια σύντομη αυτοεξέταση θα αποκαλύψει ότι οι αντιδράσεις του ατόμου απέναντι στην κατάσταση συνδέονται άμεσα με τον τρόπο με τον οποίο ανατράφηκε για να αντιμετωπίζει τα όρια, τις ευθύνες, την ηγεσία, την οργάνωση, τον έλεγχο, την εξουσία και ούτω καθεξής.

Μια ισχυρή διέλευση από τον Κρόνο φέρνει στο φως όλες τις συνήθειες που δημιουργήθηκαν από την ανάγκη για ασφάλεια καθώς και το πώς η οικογένειά μας μάς δίδαξε να «διατηρούμε το σχήμα μας» και να αναπτύσσουμε την εσωτερική μας αυθεντία απέναντι σε περιορισμούς και αντιξοότητες. Η διέλευση του Κρόνου δίνει την ευκαιρία να μεταρρυθμίσουμε παλιές διδασκαλίες ώστε να υιοθετήσουμε νέους τρόπους υπερπήδησης εμποδίων, αναρρίχησης «βουνών» και απαλλαγής από καταστάσεις που μας απομυζούν ενέργεια. Τα όρια γύρω από τους εαυτούς μας είναι προφανώς απαραίτητα, αλλά με τον καιρό κάποια τα ξεπερνάμε και δημιουργούμε κάθε τόσο καινούργια. Όταν ο Κρόνος χτυπά έντονα πλανήτες ή γωνίες, έρχεται η ώρα να επικεντρωθούμε εκ νέου στην καταλληλότητα των μεθόδων που χρησιμοποιούμε για την οριοθέτηση των αναγκών μας ώστε να κάνουμε προσαρμογές όπως απαιτούνται από τις περιστάσεις. Ενεργούμε τόσο συχνά με τρόπους που είναι ιστορικά απαραίτητοι αλλά σήμερα ξεπερασμένοι κι έτσι έρχεται ο Κρόνος και μας βοηθά να επικεντρωθούμε στο τι αποτελεί παρελθόν και τι θα είναι κατάλληλο για το μέλλον.

Μήπως έχουμε δημιουργήσει συναισθηματικά και προσωπικά όρια τα οποία είναι υπερβολικά ισχυρά επειδή ήταν απαραίτητα στο οικογενειακό περιβάλλον, αλλά τώρα μας εμποδίζουν να βρούμε προσωπική ευτυχία; Μήπως είμαστε τόσο εγκλωβισμένοι στην επαγγελματική ζωή που δεν υπάρχει πραγματική ποιότητα στην προσωπική ζωή; Μια Κρόνια διέλευση σχεδόν πάντα φέρνει κάποιον στο επίκεντρο που απαιτεί προσοχή – είτε επειδή δεν την έχει και έχει μπουχτίσει, είτε επειδή η μοίρα έχει αποφασίσει ότι το άτομο αυτό χρειάζεται απολύτως την προσοχή μας. Μόνο με αυτές τις καταστάσεις ανακαλύπτουμε πόσο αποτελεσματικά – ή απαραίτητα – είναι τα προσωπικά μας όρια. Αν, ως παιδιά, ήταν απαραίτητο να υπερασπιστούμε ή να προστατευτούμε από τη μητέρα μας για κάποιο λόγο – ήταν «επικίνδυνη», δηλαδή υστερική, κρύα, σκληρή, διάσπαρτη και αμφίσημη στα συναισθήματα της, όχι παρούσα, αβοήθητη, ήταν σε πένθος ή πιθανά απλώς ήταν μια αδύναμη γυναίκα – τότε θα έχουμε δημιουργήσει γύρω μας ένα αδιαπέραστο εμπόδιο στη λεπτότητα του συναισθηματικού εύρους των άλλων. Αλλά όταν οι διελεύσεις του Κρόνου μάς υπενθυμίζουν ότι υπάρχουν άλλοι που θέλουν κάτι από εμάς, μπορεί να βρεθούμε σε αδυναμία να ανταποκριθούμε αποτελεσματικά. Οπότε, η ενστικτώδης αντίδραση θα είναι η απόσυρση.

Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό να εξερευνήσουμε τη δυναμική της οικογένειας για κίνητρα στα οποία βασίζονται όλα τα αμυντικά ή προστατευτικά πρότυπα συμπεριφοράς. Φροντίζετε τους ανθρώπους επειδή το έχετε διδαχθεί και πιστεύετε ότι δεν έχετε άλλες επιλογές; Ή θα μπορούσατε να βρείτε έναν άλλο τρόπο για να χρησιμοποιήσετε το αίσθημα ευθύνης σας με παραγωγικό τρόπο; Μήπως παίζει κάποιον ρόλο η ενοχή; Μήπως ήταν ευκολότερο για έναν γονέα ή μεγαλύτερο αδερφό να «το κάνει ο ίδιος» παρά να σας επιτρέψει να φροντίσετε τον εαυτό σας, με αποτέλεσμα να τείνετε πάντα να επιβλέπετε τις ενέργειες ή τη συμπεριφορά των άλλων; Ή, αντιθέτως, μήπως σας άφησαν πάρα πολύ μόνους για να προσπαθήσετε να ανακαλύψετε πώς να φροντίζετε τον εαυτό σας επειδή εγκαταλειφθήκατε με κάποιον ζωτικό τρόπο; Αυτή είναι μια εξαιρετική ευκαιρία για επέκταση των ορίων και για κατάρρευση αυτών που είναι αναποτελεσματικά, ώστε να δημιουργηθούν καινούργια όρια που είναι πιο σύγχρονα και χρήσιμα.

Όταν ο Κρόνος διέρχεται από έναν πλανήτη, κάποιος στον οικογενειακό κύκλο φαίνεται να απαιτεί επιπλέον προσοχή, πιθανώς ένας γονέας, ειδικά εάν η διέλευση αφορά τον Ήλιο ή τη Σελήνη. Υπάρχει μια ισχυρή ώθηση προς τη βοήθεια κάποιου άλλου, αλλά υπάρχει συχνά μια εξίσου έντονη αντίδραση θυμού και ενοχής επειδή το άτομο δεν θέλει να προβεί σε αυτήν την πράξη. Ουσιαστικά έχουμε «ξεμείνει» με τον Κρόνο και η διέλευση μάς θυμίζει πάντα ότι σε κάποιο βαθύ επίπεδο δεν έχουμε επιλογή και έλεγχο. Ο Κρόνος είναι πολύ κοντά στη μοίρα – το δρεπάνι του γέννησε τις Ερινύες, οι οποίες μπαίνουν στο παιχνίδι με την ψυχολογική έννοια ως η συνείδησή μας. Οι διελεύσεις του Κρόνου είναι δίκωπες: όπως ο μυθολογικός Κρόνος και το αμείλικτο δρεπάνι του έτσι και στο μαχαίρι υπάρχουν δύο όψεις. Αφενός πρέπει κανείς να κάνει ό,τι του τυχαίνει, αλλά από την άλλη ο Κρόνος έχει να κάνει με την επιλογή. Μόλις ανακύψει κάποιο ζήτημα, θα πρέπει κανείς να αποφασίσει με ποια από τις δύο όψεις του μαχαιριού θα λειτουργήσει. Θα επιλέξετε τις παλιές οικογενειακές αξίες ή μήπως θα προσπαθήσετε να εκμαιεύσετε τη δική σας εσωτερική αυθεντία;

Η κατάθλιψη είναι αντιστρόφως ανάλογη με την ποσότητα ενέργειας που καταστέλλεται. Αυτή είναι η ιδανική στιγμή για να εξετάσουμε πόσο βαθιά μπορεί να διεισδύσει η οργή σε μέρη του εαυτού μας που είναι αδρανή. Κάτι καλύπτεται καθώς υπάρχουν παλιά οικογενειακά μοτίβα που είναι εξοργιστικά και που πάντα ήταν περιοριστικά. Αν κοιτάξουμε, λοιπόν, πώς η υπόλοιπη οικογένεια έχει αντιμετωπίσει τον Κρόνο, και τον γενέθλιο Κρόνο των μελών της, και αν μάλιστα κάποιος στην οικογένεια δέχεται είτε μια Κρόνια διέλευση είτε άλλα δυνατά «χτυπήματα», τότε θα μπορούσαμε να ανοίξουμε την πόρτα για να δούμε τι είναι αυτό που κρύβεται από πίσω.

Μπορεί να υπάρχει μια ανάγκη υπέρβασης της ιεραρχίας – δηλαδή, εάν κάποιος βρίσκεται σε πολιτιστικά ή οικογενειακά πλαίσια τα οποία ως άτομο έχει ξεπεράσει, θα χρειαστεί επιπλέον προσπάθεια για να αποδεσμευτεί από αυτό το πλαίσιο. Όλες οι

ομοιοστατικές αρχές θα αναλάβουν δράση για να «σταματήσουν» το άτομο να προβεί σε αυτήν τη ριζική πράξη. Μπορεί να χρειαστεί ολόκληρη η διέλευση για να συμβεί αυτό, ειδικά εάν ο Κρόνος αναδρομήσει πίσω στη μοίρα ή στο εν λόγω σημείο, γεννώντας το νέο δυναμικό μετά από έναν ενιάμηνο κύκλο «επανεκπαίδευσης».

ΟΥΡΑΝΟΣ

Οι Διελύσεις του Ουρανού στον Γενέθλιο Χάρτη

Ο Ουρανός συμβολίζει την αλλαγή, τη διαύγεια, την ελευθερία, τον ξεριζωμό, τους διαχωρισμούς, την επανάσταση και ούτω καθεξής. Η διέλευση του Ουρανού από έναν πλανήτη ή μια γωνία μπορεί να διαρκέσει έως και ενάμισι χρόνο εάν ο Ουρανός αναδρομήσει και ορθόδρομος ξαναπεράσει από αυτό το σημείο στο ωροσκόπιο. Αυτό επιτρέπει μεγάλο χρονικό διάστημα και δυνατότητα αλλαγής πολλών πραγμάτων, αλλά πολύ συχνά είναι το πρώτο πέρασμα που δίνει την ένδειξη για το τι πρόκειται να υποβληθεί σε διαδικασία διαχωρισμού και αποσαφήνισης. Ο Ουρανός λέει ότι κάποια κατάσταση (που συμβολίζεται από τον πλανήτη με τον οποίο έρχεται σε επαφή) στο σύστημα πρέπει να αλλάξει ριζικά για να επιτρέψει στα μέρη, τα άτομα, να κινηθούν σε ένα νέο επίπεδο. Αυτό προκαλείται συνήθως από ένα ξαφνικό σοκ, μια ριζική μετατόπιση της προοπτικής, μακριά από την σίγουρη και άνετη φωλιά της ασφάλειας.

Είμαστε πάντα υποχρεωμένοι να κοιτάζουμε πίσω στον πρώτο διαχωρισμό – αυτόν κατά τη στιγμή της γέννησης. Αν κοιτάζουμε τον γενέθλιο Ουρανό μας και διαπιστώσουμε το εγγενές νόημα και μήνυμά του, είμαστε κάπως πιο κοντά στο να καταλάβουμε τι θέλει να γεννήσουμε. Στο οικογενειακό πλαίσιο, ο Ουρανός είναι η ικανότητά μας να αποστασιοποιούμαστε από το οικογενειακό μοτίβο για να εισέλθουμε στον κόσμο ως ξεχωριστά άτομα. Υπάρχουν πάντα στιγμές στη ζωή που θα θέλαμε να επιστρέψουμε στην οικογένεια, είτε την πραγματική μας είτε κάποια μυθολογική οικογένεια της φαντασίας μας. Ωστόσο, τίποτα δεν είναι πιο ξεκάθαρο από μια διέλευση Ουρανού για να μας δείξει ότι πρέπει να απομακρυνθούμε ακόμη πιο μακριά από τα παλιά οικογενειακά μοτίβα – έστω μόνο προσωρινά – για να βρούμε τη δική μας ατομικότητα και να την προσφέρουμε πίσω στην οικογένεια.

Ο Ουρανός είναι το σύμβολο της αποστασιοποιημένης οικογένειας. Εάν κάποιος βιώνει μια διέλευση Ουρανού, σημαίνει ότι κάποιος στην οικογένεια είναι στην ουσία έτοιμος για μια σημαντική ανακάλυψη – αν και αυτός ο κάποιος είναι συχνά το ίδιο το άτομο που βιώνει τη διέλευση του Ουρανού και που γίνεται έτσι ο υποκινητής της αλλαγής, αυτό δεν ισχύει πάντα. Η αλλαγή γίνεται για να βοηθήσει ολόκληρη την οικογενειακή δομή να απελευθερωθεί από ένα άκαμπτο ομοιοστατικό κράτημα – όλα αυτά γίνονται μέσω του ατόμου που δέχεται τη διέλευση. Το άτομο που δέχεται τη διέλευση αλλάζει και πλέον γνωρίζουμε ότι ένα άτομο σε ένα σύστημα δεν μπορεί να

αλλάξει μόνο του, αλλά θα υποκινήσει την αλλαγή σε όλα τα υπόλοιπα. Θα είναι χρήσιμο να κοιτάξει κανείς τον διελαυνόμενο πλανήτη με τρόπο επίμονο, ψυχρό, απόμακρο και διαυγή και να εντοπίσει τι είναι αυτό μέσα στην οικογένεια που τίθεται υπό αμφισβήτηση, ώστε να γίνει η προσέγγιση αυτής της πρόκλησης με πνευματική διαύγεια και με τη θέληση να επιτραπεί ο διαχωρισμός.

Είτε πρόκειται για ανακάλυψη είτε για κατάρρευση, η ομοιοστατική αρχή στην οικογένεια απειλείται από το άτομο που έχει τη διέλευση του Ουρανού. Είναι μια ευκαιρία για να αλλάξει ολόκληρο το μοτίβο. Μερικές φορές αυτό σημαίνει ότι υπάρχει ένα διαζύγιο στην υπόθεση, ή ένα παιδί που έχει μπουχτίσει και που εκτονώνει όλη την ανείπωτη επαναστατικότητα της οικογένειας, ή ίσως αφορά την κρίση της μέσης ηλικίας ενός ή και των δύο γονέων! Όλα τα μαύρα πρόβατα βγαίνουν από τη ντουλάπα κατά τις διελεύσεις του Ουρανού.

Κάποια προγονική σύνδεση ίσως να εμπλέκεται όταν ο Ουρανός κάνει ισχυρές όψεις στους γενέθλιους πλανήτες. Μπορεί να υπάρξει η ανάγκη να κοιτάξουμε πολύ πίσω στο οικογενειακό παρελθόν για μια κατεσταλμένη δημιουργική ώθηση και να αντιληφθούμε ότι το άτομο που δέχεται τη διέλευση του Ουρανού ίσως να είναι απογοητευμένο που δεν έχει την ευκαιρία να εκδηλώσει αυτή την ώθηση στη ζωή του. Σίγουρα, εάν η πλειοψηφία των οικογενειακών μελών δέχονται διελεύσεις από τον Ουρανό, θα υπάρχει μια συλλογική αλλαγή μεγάλης εμβέλειας σε εξέλιξη, η οποία έχει κάτι να πει για τα οικογενειακά πρότυπα και τους προγονικούς δεσμούς. Μήπως υπήρχε κάποιος αποστάτης ή λιποτάκτης στην οικογενειακή ντουλάπα και εμφανίστηκε τώρα ένας άλλος; Μήπως θα πρέπει η οικογένεια να αντιμετωπίσει δυσάρεστες αλήθειες; Το άτομο ή τα άτομα που δέχονται τη διέλευση του Ουρανού θα καταφέρουν να γίνουν οι προάγγελοι ενός νέου, επαναστατικού τρόπου ύπαρξης;

Πραγματικά, είτε καταστροφική είτε όχι, αυτή είναι η διέλευση που θα κάνει όλους στην οικογένεια να μιλούν μεταξύ τους. Συνήθως για το άτομο που δέχεται τη διέλευση του Ουρανού, αλλά ακόμα και έτσι, μιλούν. Αυτό από μόνο του μπορεί να είναι η επανάσταση που κερδίζει τον πόλεμο ενάντια στον αργό θάνατο της οικογένειας που προκαλείται από έλλειψη σύνδεσης. Το άτομο του Ουρανού ηλεκτρίζει και ενεργοποιεί την οικογένεια, αναγκάζοντάς τη να αντιμετωπίσει την ακαμψία της ή την έλλειψη αποδοχής ορισμένων μελών της ή της συμπεριφορά τους.

Ο Ουρανός αφήνει βαθιά διαύγεια και συνειδητοποίηση στο πέρασμά του. Υπάρχει ένας αέρας ιδεαλισμού που χαρακτηρίζει τη διέλευση – αυτό μπορεί να είναι εντελώς μη ρεαλιστικό μακροπρόθεσμα, αλλά όλα τα πράγματα πρέπει να ληφθούν υπόψη όσο το δυνατόν περισσότερο κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου. Δώστε σε κάθε σκέψη τουλάχιστον πέντε λεπτά, όσο τρελή και να φαίνεται. Αν αξίζει, ο χρόνος θα το δείξει. Προσοχή μόνο θα πρέπει να δίδεται επειδή η τάση είναι να συμπεριφερθεί κανείς βιαστικά, απότομα και ξαφνικά, για να συνειδητοποιήσει αργότερα πόσο σοφή

ή όχι ήταν η κίνηση αυτή. Οι οικογένειες τείνουν να διασκορπίζονται και να επεξεργάζονται σοβαρές αλλαγές στη δομή, την τοποθεσία και τις σχέσεις εντός τους – και αν αυτό γίνεται με γνώμονα το μέλλον, και όχι απλώς από τον ενθουσιασμό του παρόντος, τότε είναι μια εξαιρετική ευκαιρία αυτή που έχει προκύψει.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ

Οι Διελύσεις του Ποσειδώνα στον Γενέθλιο Χάρτη

Κάτω από την επίδραση του Ποσειδώνα, συνειδητοποιούμε περισσότερο τα συναισθηματικά πρότυπα εμπλοκής και εξάρτησης που σχετίζονται με το πρώιμο οικογενειακό μας περιβάλλον. Μπορεί κανείς να βιώσει ακόμη και αναμνήσεις από τη γέννησή του, με τη μητέρα κοντά ή με το αίσθημα ακόμα και ότι την είχε χάσει. Μπορεί κάποιος να συνειδητοποιήσει καλύτερα τα πρότυπα που τον έχουν οδηγήσει στην αναζήτηση της λήθης και στην αποφυγή διαφόρων καταστάσεων της ζωής. Οπουδήποτε βρίσκεται ο Ποσειδώνας στον γενέθλιο χάρτη μαζί με τα χαρακτηριστικά του – όψεις, οίκος, κλπ. – κρατά ένα μήνυμα για εμάς όταν βρίσκεται σε διέλευση. Πώς απελευθερωνόμαστε από τα δεσμά του γήινου πεδίου;

Ο Ποσειδώνας ξυπνά τη λαχτάρα για θεϊκές εμπειρίες και για αναπαραγωγή της εμβρυικής μας ζωής, εκείνης της ολικής σύντηξης, εμπλοκής και σύνδεσης με ένα άτομο, μια ιδέα, ένα πράγμα ή ένα μέρος. Το ότι δεν μπορούμε να επιστρέψουμε στη μήτρα δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν τρόποι για να προσπαθήσουμε να δημιουργήσουμε ξανά αυτό το ειδύλλιο. Είναι καλό να αναλογιστούμε τους τρόπους με τους οποίους μας είχαν ενθαρρύνει να ξεφεύγουμε, να φαντασιωνόμαστε, να δημιουργούμε κάτι από το τίποτα. Αν μας είχαν αποτρέψει από την καλλιτεχνία, τότε η διέλευση του Ποσειδώνα μπορεί να ξυπνήσει μια κρυφή επιθυμία να γίνουμε πιο δημιουργικοί. Αντιστρόφως, εάν υπήρχαν ανθυγιεινοί τρόποι διαφυγής που μας δόθηκαν ως οικογενειακά πρότυπα, όπως αλκοολικοί γονείς, μια χρόνια άρρωστη μητέρα ή ένας ανάπηρος αδερφός, τότε θα πρέπει να προσέξουμε να μην γλιστρήσουμε πίσω σε αυτά τα παλιά οικογενειακά πρότυπα εξάρτησης και να μη θυματοποιηθούμε. Ωστόσο, όπως και αν το οικογενειακό μας περιβάλλον «χρησιμοποίησε» τον Ποσειδώνα, έτσι είναι το πώς έχουμε την τάση να τον δεχόμαστε και να τον χρησιμοποιούμε κι εμείς οι ίδιοι. Με τον Ποσειδώνα, πρέπει να υπάρξει απόλυτη μέριμνα ώστε να μην εδραιωθούμε σε συνήθειες που ήταν ή που θεωρήσαμε αρνητικές στους γονείς μας ή στο οικογενειακό σύστημα στο σύνολό του.

Ο Ποσειδώνας προσφέρει την ευκαιρία να επιστρέψουμε σε μια δευτερεύουσα μήτρα και να επωάσουμε μια πτυχή του εαυτού μας. Αυτό γίνεται με την ελπίδα ότι θα γεννηθεί ένα νέο επίπεδο του εαυτού μας. Ο Ποσειδώνας είναι μια νεφελώδης διέλευση, που στεφανώνεται με ομίγλη, οπότε συνήθως υπάρχει κάτι πολύ αβέβαιο για το

οικογενειακό δίκτυο κατά τη διάρκεια του κύριου μέρους της διέλευσης. Όπως και στη περίπτωση του Ουρανού (και του Πλούτωνα) αυτή μπορεί να είναι μια μακρά κύηση! Για χρονικό διάστημα δεκαοκτώ μηνών, ο Ποσειδώνας μπορεί να επηρεάσει μια μοίρα μόνο καθώς υποβάλλεται σε ανάδρομη φορά. Ακόμα κι αν μόνο ένα άτομο στην οικογένεια βιώνει τη διέλευση του Ποσειδώνα, που το δεν έχω δει ποτέ να συμβαίνει, θα υπάρχει κάτι πολύ βαθιά σε ολόκληρο το οικογενειακό σύστημα σχετικό με αβεβαιότητα, διάλυση, απώλεια ή θυσία.

Κατά τη διάρκεια του ενάμισι έτους της Ποσειδώνιας διέλευσης μιας νεαρής γυναίκας από τον ωροσκόπο της, πολλαπλά επίπεδα οικογενειακού νοήματος βγήκαν στη φόρα: η μητέρα της μετακόμισε σε μια ξένη και μακρινή χώρα, η μοναδική αδερφή της ήταν επίσης στο εξωτερικό, η πρώτη σημαντική της σχέση βρισκόταν σε κατάσταση σύγχυσης, η ίδια της η ταυτότητα περνούσε από κρίση και, όλος τυχαίως, βρισκόταν σε μια εντελώς καινούργια πόλη σε μια προσπάθεια αναθεώρησης των εκπαιδευτικών της στόχων και η συγκάτοικός της είχε ψυχωτικό ξέσπασμα, έσπασε τα πάντα στο σπίτι και την άφησε αμανάτι με όλους τους λογαριασμούς! Αργότερα το περιέγραψε ως «ζώντας μέσα σε μια ομίχλη», μη μπορώντας να στραφεί σε κανέναν και αισθανόμενη ότι ήταν αποσυνδεδεμένη από τα πάντα. Φαίνεται ότι όλοι με τους οποίους είχε σχέση, συμπεριλαμβανομένων και των φίλων, ήταν επίσης σε ένα είδος ομίχλης. Έχει τον γενέθλιο Ποσειδώνα της στον ενδέκατο οίκο – όλες οι ελπίδες και τα όνειρά της για το μέλλον πήγαν πίσω για λίγο καιρό, για να πραγματοποιηθούν περίπου δύο χρόνια αργότερα, μετά την εκκαθάριση της ομίχλης, οπότε η οικογένεια είχε επανασυνδεθεί με απτό τρόπο, και το δημιουργικό της έργο ήταν πολύ πιο γερό.

Ο Ποσειδώνας είναι το σύμβολο για την συγχωνευμένη οικογένεια και μια διέλευσή του μπορεί να φέρει το άτομο πιο κοντά σε κάποιον της οικογενείας από τον οποίο έχει απομακρυνθεί. Τα όρια συχνά αποσιωπούνται, με αποτέλεσμα να υπάρξουν ισχυρότερες ψυχικές συνδέσεις με δεσμούς αίματος. Προφανώς αυτό μπορεί να είναι λυπηρό, εάν υπάρχει ένα άτομο στην οικογένεια που είναι άρρωστο, δυστυχημένο, καταθλιπτικό, ή σε κρίση, και αυτό σημαίνει ότι μπορεί κανείς να αναπτύξει περισσότερη ενσυναίσθηση και να βιώσει τον πόνο του άλλου σαν δικό του. Αυτό μπορεί να συμβεί και μέσω άλλων διαστάσεων – επισκέψεις από προγόνους, όνειρα επανένωσης με έναν χαμένο αδελφό, φαντασιώσεις για την τέλεια μητέρα, είναι όλα μέρος των διελεύσεων του Ποσειδώνα. Μπορεί όμως και να εξυψωθεί, κι έτσι να υπάρξει μια πνευματική σύνδεση μεταξύ μακρινών μελών της οικογένειας, χάρη στην οποία ικανοποιείται η λαχτάρα να «ανήκουν», να συνδέονται και να συγχωνεύονται με την οικογένεια.

Αυτό οδηγεί σε μια άλλη παγίδα: η έλξη για οικογενειακά υποκατάστατα μπορεί να είναι ισχυρή, ειδικά εάν αυτά εκπληρώνουν γονεϊκούς ρόλους που δεν εκπληρώθηκαν στην παιδική ηλικία. Αυτή είναι μια διέλευση σέκτας ή αίρεσης. Η

απόσυρση σε μια οικογένεια ομάδων αγάπης ή θρησκείας ως υποκατάστατου οικογένειας δεν είναι μια ιδιαίτερα καλή ιδέα – εκτός αν, φυσικά, πρόκειται για τον αληθινό προορισμό κάποιου. Αν λοιπόν αυτό συμβεί, η οικογένεια προέλευσης θα θεωρήσει περιέργη τη διέλευσή σας και θα ανησυχήσει – σε αυτή την περίπτωση εσείς θα γίνετε η διέλευση του Ποσειδώνα τους μέσω του οποίου θα αναδυθούν όλες οι φαντασιώσεις τους για απώλεια και θυσία.

Ο Ποσειδώνας φαίνεται πάντα να εμπλέκει τρίγωνα – μπορεί να προκύψουν οιδιπόδειες καταστάσεις, ειδικά εάν αναπαράγουν το σενάριο μητέρα/πατέρα/παιδί. Εάν ένας γονέας εναντιωνόταν στον άλλον όταν το άτομο ήταν παιδί, αυτό μπορεί να καθιερώσει μια βαθιά έλξη ή φόβο για σχέσεις τριγώνου. Συχνά μια απιστία πραγματοποιείται κατά τη διάρκεια της διέλευσης του Ποσειδώνα. Αυτό είναι σίγουρα μια οικογενειακή υπόθεση, με την έννοια ότι το «έξωθεν άτομο», το «άλλο πρόσωπο» του τριγώνου στέκεται στο περιθώριο, ανεκπλήρωτο, επαναλαμβάνοντας μια οικεία σκηνή. Κάπου εκεί θα υπάρχει ένα εξαιρετικά σημαντικό μήνυμα για το να ανήκεις, να έχεις τη δική σου οικογένεια και την αίσθηση της ασφαλούς αγάπης και σιγουριάς.

Οι άνθρωποι μπορεί να έχουν οραματιστικές εμπειρίες στο πλαίσιο μιας διέλευσης από τον Ποσειδώνα – αυτό θα πρέπει να διακρίνεται σαφώς από τις παραισθήσεις και τα παραπλανητικά οράματα. Αυτό, επίσης, μιλά για προγονικούς δεσμούς, ειδικά εάν το άτομο έχει έναν ισχυρό Ποσειδώνα ως χαρακτηριστικό στοιχείο στον γενέθλιο χάρτη του. Θα ήταν μια από τις καλύτερες στιγμές για αναζήτηση οράματος, κατά την εξερεύνηση της προγονικής ιστορίας και των πνευματικών δεσμών με τα μέλη της οικογένειας. Στο κεφάλαιο 15 έχουμε την ιστορία της Άνν, η οποία απέρριψε τη μητέρα της *ενδομητρίως*. Υπέστη μια μορφή (βαθιά ασυνείδητης) αναγέννησης όταν ο Ποσειδώνας διέσχισε όλους τους πλανήτες της στον Αιγόκερω στον τέταρτο οίκο και έγινε πολύ ανεξάρτητη μετά την ολοκλήρωση της διέλευσης. Αλλά πρώτα έπρεπε να ασχοληθεί πολύ με τον εαυτό της και να επενδύσει χρόνο στον εαυτό της. Ενδιαφέρον είναι ότι η οικογένεια της νεαρής Άνν (του πατέρα της) ήταν βαθιά συγχωνευμένη, και η Άνν την αγαπούσε – μέχρι που ο Ποσειδώνας (και ο Ουρανός) ήρθε για να αλλάξει τη σχέση της με την οικογένεια και να τη μετατρέψει από σχέση τρυφερής ασφάλειας σε σχέση αποπνικτικής συγχώνευσης.

Ο Ποσειδώνας μπορεί να διαλύσει τις οικογενειακές συνδέσεις – το άτομο που έχει τη διέλευση μπορεί να εξαφανιστεί, απλά να απομακρυνθεί από την οικογένεια για λίγο. Σαφώς, εάν υπάρχει τάση για ναρκωτικά, αλκοόλ ή συναισθηματική ανισορροπία, αυτό θα μπορούσε να είναι μια επικίνδυνη στιγμή για ένα άτομο με αυτές τις εμπειρίες. Ο καθένας που έχει διέλευση από τον Ποσειδώνα δεν γίνεται θρησκόληπτος ή ναρκομανής, αλλά αν είναι χαρακτηριστικό της οικογένειας, είναι η ώρα να σπάσει την οικογενειακή αλυσίδα. Χρειάζεται πολύ μεγάλη θέληση για να αρνηθεί κανείς την πρόσβαση στα πιο σκοτεινά αλλά και πιο προσιτά χαρακτηριστικά του οικογενειακού

ιστορικού και ο Ποσειδώνας είναι μάλλον αποχαυνωτικός και υπονομευτικός. Μπορεί απλά να διαβρώσει την αυτοαξία, αλλά μόνο στο βαθμό που η αίσθηση αυτοαξίας ήταν ήδη ευάλωτη και μόνο με τον τρόπο μέσω του οποίου η αυτοαξία κατέστη ευάλωτη στην οικογένεια.

Υπάρχουν στιγμές που η διέλευση του Ποσειδώνα λέει ότι κάποιος άλλος απομακρύνεται – ότι ένα από τα μέλη της οικογένειάς μας γλιστράει μακριά. Μπορεί να συνειδητοποιούμε περισσότερο ότι ένας γονέας μας γερνά, ή ένας αδελφός μας αποστασιοποιείται, κι έτσι ίσως προσπαθήσουμε να επανασυνδεθούμε με αυτό το άτομο. Επίσης, εάν υπήρχε ένα «χαμένο» άτομο στην οικογένεια, μια διέλευση του Ποσειδώνα μπορεί να κάνει το άτομο να ταυτιστεί περισσότερο μαζί του και να μαλακώσει τις σχέσεις έτσι ώστε να γίνει μια επανασύνδεση. Τα θύματα στα οικογενειακά συστήματα διαδραματίζουν ισχυρούς ρόλους όταν υπάρχει πλειάδα διελεύσεων Ποσειδώνα. Είναι πολύ δύσκολο να είμαστε ξεκάθαροι για το ποιος κάνει τι σε ποιον όταν ο Ποσειδώνας κάνει όψη με έναν ή περισσότερους πλανήτες για μεγάλο χρονικό διάστημα. Τελικά είναι καλύτερο να απολαύσετε το κομμάτι του που αναδεικνύει την έμπνευση και την αποσιώπηση των ορίων μεταξύ του σκληρού κόσμου της καθημερινότητας και του μαλακότερου κόσμου των ονείρων και της φαντασίας. Οι άνθρωποι έχουν συνήθως βαθιά όνειρα κάτω από τις διελεύσεις του Ποσειδώνα, και αυτά τα όνειρα είναι πιθανότερο να αποκαλύψουν τη βαθύτερη σύνδεση κάποιου με τη μητέρα, το συλλογικό ασυνείδητο, και έτσι με την παρέλαση των προγόνων. Περιστασιακά, πρέπει να γίνει μια θυσία σε τελετουργικό επίπεδο ή ακόμη και σε πρακτικό επίπεδο για να διορθωθεί κάτι που έχει βγει εκτός ισορροπίας στην οικογένεια.

ΠΛΟΥΤΩΝΑΣ

Οι Διελεύσεις του Πλούτωνα στον Γενέθλιο Χάρτη

Οι Πλουτώνιες διελεύσεις είναι οδυνηρές, ανεξάρτητα από το πώς τις βλέπουμε – προσωπικά, συλλογικά, υπερβατικά, οικογενειακά ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο! Αφορούν αποκλειστικά την αλήθεια, ανεξάρτητα από το πώς την χρωματίσαμε εμείς ή από το σε πόσες μικρές γλυκές δόσεις μας την είχαν ταΐσει. Οτιδήποτε έχει κρυφτεί κάτω από την επιφάνεια ή έχει μείνει σε αναμονή θα αναδυθεί κατά τη διέλευση του Πλούτωνα. Επειδή ο Πλούτωνας κινείται τόσο αργά, μπορούμε να περιμένουμε ότι μία μόνο διέλευση θα διαρκέσει περισσότερο από έναν χρόνο, ή ακόμα και δύο αν αναδρομήσει και γυρίσει πίσω στην ίδια μοίρα στο ωροσκόπιο. Επομένως, δεν είναι ότι ολόκληρο το χρονικό διάστημα πλήττεται από αγωνία, αλλά, περιοδικά, απαιτείται βοήθεια από τους θεούς.

Αυτή είναι ιδανική ευκαιρία για τους προγόνους να έρθουν να προσφέρουν καθοδήγηση, και συχνά το κάνουν. Έχω πει συχνά ότι κατά τη διέλευση του Πλούτωνα

οι θεοί (ως εκ τούτου, τα πνεύματα) είναι ευγενικότεροι από τους ανθρώπους. Επειδή πεθαίνει το εγωιστικό κομμάτι του πλανήτη που «χτυπιέται», υπάρχει ιερότητα, πνευματικότητα για την απώλεια. Για παράδειγμα, εάν ο Πλούτωνας διέρχεται από την Αφροδίτη, οι αξίες μας εκπαραθυρώνονται, γινόμαστε εμμονικοί με κάτι ασυνήθιστο ή ακόμη και επικίνδυνο για την ευεξία μας. Ό,τι αρπάζει ο Πλούτωνας είναι τόσο μεγάλο που το κενό που απομένει είναι τεράστιο και παραμένει άδειο για αρκετό καιρό. Το οικογενειακό πλαίσιο κινείται συνήθως γύρω από τον θάνατο ή το διαζύγιο, την ανακάλυψη ή το πένθος για κάτι ή κάποιον. Μπορεί η ακεραιότητα της οικογένειας να πληγεί από τις περιστάσεις. Σε ορισμένους χάρτες το έχω δει να συμπίπτει με την πτώση ή την εισβολή της πατρίδας, την καταστροφή ενός ιερού τόπου, μιας ιδέας ή ενός προτύπου. Σίγουρα, εάν υπάρχει κάτι άσχημο στην υπόθεση, αυτό θα φανεί αλλά δεν θα γίνει ποτέ αναφορά σε αυτό, εκτός αν τεθεί στο προσκήνιο.

Ο πατέρας μιας γυναίκας πέθανε κατά την πρώτη διέλευση από τον Ήλιο της. Εννέα μήνες αργότερα, κατά την ανάδρομη διέλευση του Πλούτωνα από το ίδιο σημείο, ανακάλυψε ότι είχε αποκοπεί από την οικογενειακή της κληρονομιά και από το οικογενειακό της δέντρο! Ολόκληρη η οικογένεια είχε συνωμοτήσει σε αυτό και γνώριζε για δέκα χρόνια ότι θα συνέβαινε στον θάνατό του, αλλά μόνο με τη ματιά του Πλούτωνα ανακάλυψε την πραγματική της θέση σε αυτήν την οικογένεια. Κατά την ορθόδρομη πορεία του, είχε καταφέρει να σπάσει πια το ζόρκι του βλέμματος του πατέρα της.

Ο Πλούτωνας βγάζει στη φόρα όλα τα μυστικά και την κρυφή ατζέντα που, αν αφεθούν στο σκοτάδι, θα γίνουν η αιτία για την εξάπλωση ενός μιάσματος στην οικογένεια. Στην περίπτωση που ανέφερα νωρίτερα (σελ. 4), του μικρού κοριτσιού που πέθανε, όλη η οικογένεια περίμενε αυτό το συμβάν σε βαθύ επίπεδο, και ο πατέρας και η μητέρα της είχαν και οι δύο τον Πλούτωνα σε διέλευση – αυτός από τον Ήλιο του (πατρότητα) και αυτή από τη Σελήνη της (μητρότητα). Και οι δύο ήξεραν ότι ο θάνατος θα έρθει κάποια μέρα, αλλά η γυμνή αλήθεια δεν έκανε την εμφάνισή της μέχρι που συνέβη το γεγονός. Ο Πλούτωνας είναι αδυσώπητος – σε αυτήν την περίπτωση, οι άνθρωποι ήξεραν ότι θα συνέβαινε, αλλά ζούσαν σαν να μην συνέβαινε μέχρι που συνέβη. Ο Πλούτωνας είναι η υγιής άρνηση. Αν περιπλανιόμασταν περιμένοντας τον Πλούτωνα, τότε αυτό θα ήταν παθολογική συμπεριφορά. Αν μπορούσαμε να δεχτούμε τις διελεύσεις του Πλούτωνα ως αλήθειες που περιμένουν να βγουν, δεν θα μας συνέτριβαν τόσο πολύ σε πνευματικό επίπεδο.

Οπουδήποτε βρίσκεται ο Πλούτωνας στον γενέθλιο χάρτη, εκεί είμαστε υπαρξιακά μόνοι. Καμία οικογένεια στον κόσμο δεν μπορεί να καλύψει αυτό το κενό. Ο αόρατος είναι ακριβώς αυτό – ο άρχοντας του άλλου κόσμου. Υπάρχει ένα μέρος σε όλους μας που δεν έχει αγάπη – δεν δίνει ούτε παίρνει αγάπη. Αυτό είναι το μεγαλύτερο σημείο προβληματισμού στις οικογενειακές και οικείες σχέσεις. Επειδή κάποτε

συγχωνευτήκαμε με έναν άλλο (τη μητέρα μας), το θέλουμε ακόμα. Αλλά επειδή αποκοπήκαμε από αυτήν (Πλούτωνα), έχουμε ήδη βιώσει έναν θάνατο. Η γέννηση ισοδυναμεί με θάνατο. Όταν έχουμε διέλευση από τον Πλούτωνα, μας υπενθυμίζεται ότι ανεξάρτητα από την οικογενειακή μας κατάσταση, είμαστε μόνοι.

Ωστόσο, όπως διαβάζουμε στην ενότητα του όγδοου οίκου (κεφ. 10), όπου βρίσκεται ο Πλούτωνα, εκεί βρίσκεται και η σειρά των προγόνων μας. Μπορούμε να γίνουμε άμεσα κανάλια για προγονικές αλήθειες και, μέσω αυτής της διαδικασίας, είτε μέσω ονείρων, οραμάτων, τελετουργικών ή κληρονομιών, εξατομικεύουμε τους προγονικούς μας δεσμούς. Η αθανασία ενεργεί με αυτόν τον τρόπο – έχουμε ευθύνη όχι μόνο για το μέλλον και τους απογόνους μας, αλλά και για την ιστορία μας και την προγονική μας γραμμή.

Ο Πλούτωνα είναι το σημείο θανάτου/αναγέννησης στο ωροσκόπιο και οι διελεύσεις του οριοθετούν τους μικρούς θανάτους της ζωής. Επειδή πολλά μπορούν να αναδυθούν όταν κάποιος έχει διέλευση από τον Πλούτωνα, είναι δύσκολο για την οικογένεια να πει ψέματα για το ο,τιδήποτε. Ο Πλούτωνα μιλάει για κάποιον που αναζητά απολύτως αδίστακτα την αλήθεια. Στην ακραία του μορφή, μπορεί επίσης να συμπέσει με μια περίοδο παράνοιας, όπου κάθε γνώση εκθειάζεται και ξεφεύγει από τον έλεγχο κατά τέτοιο τρόπο ώστε εάν υπάρχει ένα μικρό μυστικό κάπου – και συνήθως υπάρχει – το άτομο που έχει την διέλευση του Πλούτωνα μπορεί να το δραματοποιήσει πολύ πέρα από τις πραγματικές του διαστάσεις.

Ο Πλούτωνα έχει να κάνει με την εμμονή – και η εύρεση μιας καλής εμμονής είναι απολύτως απαραίτητη κατά τη διάρκεια μιας μακράς διέλευσης του Πλούτωνα. Καλύτερο αυτό από το να σε βρει εκείνη. Ανεξάρτητα από τη μορφή που παίρνει το σημείο εστίασης της βαθιάς επιθυμίας, είναι από τις πιο εμπειριστατωμένες εμπειρίες. Ορισμένες μορφές τελετουργίας κατά την Πλουτώνια διέλευση βοηθούν στην ανακούφιση των καταστάσεων ή περιστάσεων που συμπίπτουν με τη μακρά διέλευσή του. Σίγουρα κανένα μονοπάτι δεν μένει αδιάβατο κατά την αυτοανακάλυψη. Πολύ συχνά σημαίνει απομάκρυνση από την οικογένεια για να ωριμάσουμε με την ησυχία μας. Είναι σημαντικό να υποβληθεί κανείς σε τελετουργίες θανάτου και αναγέννησης με απόλυτη ιδιωτικότητα και να βγει ανανεωμένος και αναζωογονημένος. Μυστηριώδεις μετασχηματισμοί ολόκληρου του οικογενειακού συστήματος λαμβάνουν χώρα όταν ένα άτομο δέχεται μια σημαντική διέλευση Πλούτωνα.

Υπάρχει κάτι το ερωτικό στο να πηγαίνεις υπόγεια – ο γάμος της Περσεφόνης και του Άδη ασκεί μια έλξη – και η σχέση με κάποιον που είναι έξω από την οικογενειακή σφαίρα δεν είναι ασυνήθιστη, ή μια σχέση που φαίνεται να έρχεται σε αντίθεση με την ουσία της ηθικής του ατόμου (που συνήθως είναι οικογενειακή) ή της κουλτούρας στην οποία ανήκει. Κάποιος μπορεί να ανακαλύψει μια μυστική σχέση που υπάρχει σε μια οικογένεια ή ο σεξουαλικός προσανατολισμός ενός συγγενούς μπορεί

τελικά να αποκαλυφθεί.

Αν υπήρχε η απώλεια ενός γονέα ή στενού μέλους στην πυρηνική οικογένεια στα πρώτα ή διαμορφωτικά χρόνια της ζωής κάποιου, μια διέλευση από τον Πλούτωνα μπορεί να προκαλέσει αναδρομικό πένθος – έναν πολύ υγιή εξαγνισμό της ψυχής και της ψυχοσύνθεσης. Έχει έρθει η ευκαιρία για προγονική εκκαθάριση και είναι στη φύση του Πλούτωνα να σαρώνει σε πλάτος και σε βάθος, εξ ου και το αίσθημα του παγκόσμιου ή καθολικού πένθους που μπορεί να παρουσιαστεί κατά τη διέλευση αυτή. Συχνά φαίνεται ότι η εμπειρία του «πένθους» υπό τη διέλευση του Πλούτωνα είναι αβάσιμη, αλλά ποτέ δεν είναι έτσι – αξίζει να μείνεις με το συναίσθημα, να το εξερευνήσεις βαθιά και να βρεις την πηγή. Η διαδικασία της θλίψης μπορεί να μην είναι για ένα άλλο άτομο, αλλά για ένα μέρος του εαυτού μας, που πέρασε, εξαφανίστηκε ή ξεπεράστηκε και θέλει μια σωστή ταφή. Ίσως είναι το πένθος ενός συλλογικού είδους, ένας παγκόσμιος πόνος (*Weltschmerz*), μια υπαρξιακή εμπειρία που αναλαμβάνεται για λογαριασμό άλλων προκειμένου κανείς να εμβαθύνει και να εμπλουτίσει τον εαυτό του και να ανακτήσει βυθισμένο ή καταπιεσμένο υλικό από τα βάθη της ψυχής του.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. (a) M. Harding and C. Harvey, *Working with Astrology*, Contemporary Astrology Series, Ariana, London, 1982. (b) Επίσης, δείτε τα δραματικά γραφήματα και διαγράμματα για την οικογένεια Kennedy στο Παράρτημα, που δημιουργήθηκαν από το πρόγραμμα *JigSaw* PC για ανάλυση των μοτίβων ομάδας/οικογένειας. Αυτό το υλικό δημιουργήθηκε επίσης για την ιστορία μου σχετικά με τον Τόμπι, τον νεαρό αυτιστικό άνδρα, στο Κεφάλαιο 13.
2. Δείτε το Πρώτο Μέρος, κεφάλαιο 1, για την ροή των γενεών: «Η Μεγάλη Εικόνα».
3. Δείτε το βιβλίο της Erin Sullivan, *Saturn in Transit: Boundaries of Mind, Body and Soul*, Ariana, London, 1991, για μια πλήρη κατανόηση του Κρόνου που διελαύνει από τις γωνίες του ωροσκοπίου (και τους οίκους στη σειρά).